

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za lozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Trboveljska premogokopna družba spet znižuje mezde

Glavno ravnateljstvo Trboveljske premogokopne družbe je poklicalo zakonite zastopnike svojega rudarskega delavstva v Ljubljano, kjer jim je glavni ravnatelj sporočil sklep zadnje seje upravnega sveta družbe, da se vsemu delavstvu od 15. julija dalje znižajo mezde za šest odstotkov. Po tem znižanju bi rudarski delavci I. kategorije (kopači) zaslužili po 35-75 Din na dan, II. kategorije (pomožni kopači) po 31-25 Din, III. kategorije (vozači) po 23-75 Din, IV. kategorije pa v prvi skupini (ženske) po 21-75 Din, v drugi (mladoletni delavci) pa po 18 Din. V istem smislu bodo znižane tudi vse akordne in premijske postavke. Prav tako se bo znižal tudi deputat premoga. Poročeni kopači, ki so prejeli za svoj posel sedem in pol tone premoga na leto, ga bodo dobivali poslej samo šest ton (pol kocka, pol orehovca). Samski kopači, ki žive s starši v skupnem gospodinjstvu in ki so prejeli doslej po štiri tone premoga, ga bodo poslej samo po tri tone, delavci v skupnem rudniškem stanovanju pa po dve toni na leto. Obenem je glavni ravnatelj sporočil predstavnikom rudarjev, da je upravni svet družbe sklenil, izločiti iz kopaških kategorij vse one vzposobljene kopače, ki so dodeljeni delom, kakršna ne ustrezajo kopaški kategoriji, in zasesti vsa ta dela z delavci ustreznih nižjih kategorij.

Predsednik II. skupine rudarske zadrage Pliberšek je na to sporočilo odvrnil, da zastopništvo rudarjev na te sklepe ne more ničesar izjaviti, preden ne stopi v stik z vsemi rudarskimi strokovnimi društvi in z delavstvom samim. Zastopništvo rudarjev je obenem zaprosilo za razpravo ter poudarilo, da je delavstvo v tako skrajno bednem položaju, da ne more nobene žrtve več sprejeti nase. Če TPD že mora iskati ugodnejše denarne rešitve, naj bi rajši znižala plače visokemu uradništvu, ki je še zmerom prav dobro plačano. Glavni ravnatelj je nato izjavil, da je družba tudi pri uradništvu že znižala plače in namerava to znižanje postopno še nadaljevati.

Znižanje mezd, kakršno je sklenila TPD, bi bedni položaj, v katerem je rudarsko delavstvo, pomaknilo na rob obupa. Že danes so prejemki rudarjev pri 13 delovnih dnevih na mesec tako skrajno nizki, da iščejo zaposleni družinski očetje podpor, če hočejo rešiti svoje otroke glada. Vest o nameravanem znižanju mezd je med delavstvom zbudila toliko večje nezadovoljstvo, ker se je komaj pred nekaj dnevi vršil zbor delničarjev družbe, ki je kljub gospodarski stiski izkazal dobiček. Prav tako gotovo prejemajo upravni svetniki in visoki činitelji družbe za svoje posle tako visoke nagrade, da bi lahko družba z znižanjem njihovih prejemkov brez dvoma enostavneje in hitreje prišla do onih treh milijonov dinarjev, ki jih namerava s svojim sklepom vsako leto odtrgati delavstvu.

Se usodnejši udarec pa družba pripravlja svojim delavcem z namero izločitve onih kopačev,

ki ne opravljajo dela, kakršna pripadajo poklicnim rudarjem. Takšnih kopačev, izmed katerih mnogi delajo pri rudniku po 20 do 30 let, je v trboveljskih rudnikih približno polovica. Okrog 50 % vseh rudarjev hoče torej družba postaviti nekako na razpoložnje. Polovica rudarjev bi morala biti vsak trenutek pripravljena, da jih rudniška uprava postavi v nižje kategorije z nižjimi mezdami. A da jemlje družba delavcem še deputatni premog, ki je pri tej stiski razpečevanja na licu mesta za družbo najmanjše praktične vrednosti, je skoro nepojmljivo.

Treba je storiti vse, da se prepreči ta namera, saj menda ni treba še posebej razlagati, da je

rudarjevo življenje pri sedanjih razmerah že dovolj bedno.

Glede na nameravano znižanje mezd so imeli rudarji velike protestne zборе v Trbovljah, Hrastniku in Zagorju, na katerih so rudarski zastopniki tolmačili položaj rudarjev, ki je tako obupen, da ne dopušča znižanja mezd niti za parov. Vsi zbori so bili hrupni, kar je razumljivo, vendar se mir ni nikjer kalil. Jasno je, da je vsa javnost na strani rudarjev, ki se ne borijo za pravičnega drugega nego za svoj majhen kos kruha, ki mu ga hoče družba zdaj prikrajšati. Zanimivo je vsekakor, da pride družba z namero znižanja mezd v času, ko se vsa naša javnost prizadeva pomagati glad trpečim rudarjem. Vsi vemo, da rudar pri današnjih mezdah in skrajšanem delu strada, zato skoro ni mogoče razumeti, da je pri družbi, ki posluje z dobičkom, tako čisto zmanjkalo človečanskega čuta.

Sokolske armade v Sarajevu

Sarajevo je na Vidov dan doživelo svečanosti, kakršnih že dolgo ni videlo. Vse ulice so bile polne Sokolstva; pa tudi drugega občinstva je prihitelo na vidovdanski zlet od blizu in daleč. Po ulicah so ves dan igrali sokolske in druge godbe, ki so spremljale dolge vrste Sokolov na zletišče in z njega v njihova prenočišča.

Živahno so bili pozdravljeni zlasti slovenski Sokoli, ki so korakajoč po sarajevskih ulicah prepevali svoje narodne pesmi. Povsod so se okoli njih zbirali ljudje ter jim prirejali navdušene počastitve.

NASTOP NA VIDOV DAN.

Popoldne je bil na zletišču javni nastop Sokolstva. Tribune, ki imajo prostora za 14.000 ljudi, so bile polne občinstva. V častni loži so bili člani starešinstva Sokola kraljevine Jugoslavije in civilnih oblastev. Vse ulice in ceste, ki so držale k zletišču, so bile že davno pred začetkom telovadnega nastopa tako polne ljudi, da je bil vsak vozni promet nemogoč. Računajo, da se je zbralo na tribunah in

na zletišču nad 25.000 ljudi brez Sokolov, ki so nastopili na javni telovadbi.

Telovadne točke so vzorno izvajali člani, članice in vojaki 2. zrakoplovnega polka iz Rajlovca, ki jih je vseh skupaj bilo več tisoč. Poslednja točka je bil nastop naših mornarjev s prostimi vajami. Zvečer je bila na zletišču velika ljudska zabava, katere se je udeležilo nad 50.000 ljudi.

Poljski Sokoli in bolgarski Junaki

so poslali zletnemu odboru II. pokrajinskega zleta v Sarajevu pozdravne brzojavke, v katerih se oproščajo, da se niso mogli udeležiti priveditve.

Že dopoldne je bila v narodnem gledališču slavnostna seja v proslavo 25letnice sarajevske sokolske župe in 25letnice sokolskega dela staroste dr. Vojislava Besarovića.

Seji so prisotstvovali najodličnejši predstavniki oblastev in raznih prosvetnih društev. Otvoril jo

je starešina sarajevske župe dr. Voja Besarović, ki je predlagal, naj se pošljeta pozdravni brzojavki Nj. Vel. kralju in starešini Sokola kraljevine Jugoslavije prestolonasledniku Petru, kar je bilo sprejeto z viharnimi počastitvami kraljevskega doma. Zatem je pozdravil zastopnike narodne skupščine in senata, bana drinske banovine, komandanta armije, generale, zastopnike mesta Sarajeva in raznih društev. Posebno prisrčno je pozdravil namestnika starešine češkoslovaškega Sokolstva Truhlača in zastopnika ruskega Sokola Atamanova.

Za njim je Jova Popović govoril o pomenu sokolskega zleta v Sarajevu ter opisal zgodovino Sokolstva v Bosni in Hercegovini, a prvi namestnik starešine Sokola kraljevine Jugoslavije Engelbert Gangl je govoril o žrtvah Sokolstva za narod in domovino, čestital župnemu starešini dr. Besaroviću k njegovi 25letnici starešinstva ter mu v imenu Sokolstva poklonil srebrni kip kovača z uro. Za Ganglom so govorili zastopnika češkoslovaškega in ruskega Sokolstva in drugi.

DRUGI DAN SOKOLSKIH SVEČANOSTI.

Drugi glavni zletni dan se je pričel z veličastnim sprevedom. Na čelu je korakalo starešinstvo Sokola kraljevine Jugoslavije, pred vsako župo pa sokolska godba. Posameznim župam so se pridružile živopisane narodne noše iz dotičnih krajev. V sprevedu je korakalo

nad 30.000 Sokolov in Sokolic.

Posebno pozornost pa so zbujale kmečke sokolske čete, ki so bile zastopane izredno številno.

Z balkona Zemaljske banke je med sprevedom pozdravil zbrano sokolsko armado z daljšim govorom prvi podstarešina br. Engelbert Gangl.

Njegove besede so izzvale vihar navdušenja in počastitve kralju, Jugoslaviji in Sokolstvu. Gangl je najprej pozdravil sokolske goste iz Češkoslovaške in vzkliknil: Eno smo, eno bomo ostali s Čehoslovaki! Ko je nato govoril o prvem Sokolu Nj. Vel. kralju, je množica priredila več minut

trajajoče počastitve. V svojih nadaljnjih izvajanjih je br. Gangl naglašal važnost kmečkih sokolskih čet.

Za br. Ganglom je povzel besedo minister za telesno vzgojo g. dr. Grga Andjelinović,

ki je pričel govor z besedami:

«Danes pred 20 leti sem na zletu dalmatinskega sokolskega okrožja v Splitu izjavil: Sokol sivi je majhen ptič, toda premagal bo dvoglavega orla! Danes tu pred zbranimi tisoči in tisoči Sokolov in Sokolic pa pravim: Da, Sokol je majhen ptič, toda predstavlja veliko misel, misel svobode. Dokler bo Sokolstvo predstavnik misli svobode in narodnega edinstva, tako dolgo je ni sile na svetu, ki bi se mogla upreti njegovi moči in njegovemu poletu!»

V svojih nadaljnjih izvajanjih je minister dr. Andjelinović čestital sarajevski župi k njeni 25letnici ter nadaljeval: «Uprimo za trenutek vse svoje misli v Beograd, kjer naj naše misli in želje obkrožijo onega, ki je prvi med nami, prvi Sokol, kralj in gospodar Jugoslavije! Naj bo prepričan, da so tisoči Sokolov, ne samo onih, ki so se danes zbrali na zgodovinskih sarajevskih tleh, nego po vsej državi vsak čas pripravljene, dati za velike misli Sokolstva svoje življenje in vse, kar imajo.» Godba je nato zaigrala «Hej Slovane!», tisočglava množica pa je zapela slovanško himno, da je odmevalo daleč po sosednjih ulicah.

Popoldne se je vršil na zletišču zaključni nastop.

Na častni tribunali so se zbrali najodličnejši gostje, med njimi zastopnik Nj. Vel. kralja general g. To-

mić v spremstvu prvega podstorešine br. Gangla in ministra za telesno vzgojo g. dr. Andjelinovića. Ko se je pojavil general g. Tomić na tribunali, so godbe zaigrale sokolsko koračnico, množica pa je kraljevega zastopnika navdušeno pozdravljala.

Telovadne točke so bile prav pester. Vmes je kraljev zastopnik general g. Tomić izročil srebrni lorvorjev venec, dar Nj. Veličanstva kralja, najboljši kmečki sokolski četi, to je kasindolski, z besedami: «V imenu Nj. Vel. kralja Aleksandra I. čestitam kmečki sokolski četi v Kasindolu, ki si je pri tekmah kmečkih sokolskih čet priborila to kraljevsko odličje. Ko vam izročam ta venec, vam ob enem sporočam, da pričakuje Nj. Vel. kralj od vas, da vztrajate v svojem vzornem sokolskem delu, ter vam pošilja preko mene sokolski pozdrav: Zdravo!»

Zbrana množica je sprejela besede kraljevega odposlanca z dolgotrajnimi počastitvami kralju, kraljevskemu domu in Jugoslaviji.

G. dr. Ostojić se je v imenu kasindolske čete z iskrenimi besedami zahvalil kraljevemu zastopniku in ga prosil, naj na najvišjem mestu sporoči vdanost kmečkih Sokolov in njihovo čvrsto voljo, služiti kralju in domovini.

Med viharnim pozdravljanjem so nato prikorakali na telovadišče oddelki vojske in mornarice. Izvajali so skupne vaje «Jaz sem Slovan». Telovadni nastop je zaključila sokolska konjenica.

Zvečer je bil prirejen

na zletišču veličasten ognjemot,

Sarajevski zlet bo ostal vsem, ki so se ga udeležili, v neizbrisnem spominu in v izpodbudo za nadaljnje sokolsko delo.

223 glasov. JNS je nasproti prejšnjim volitvam napredovala za 142 glasov.

V Škocijanu je bilo volilnih upravičencev 784, oddanih glasov pa 575. Narodni kandidat g. Simon Globevnik je dobil 358, opozicija pa 217 glasov. Napredek JNS v primeri s prejšnjimi volitvami znaša 100 glasov.

V št. Jerneju je bilo volilnih upravičencev 1205, oddanih glasov pa 822. Narodni kandidat g. Anton Ratkovič je dobil 512 glasov, opozicijska lista pa 310. Od zadnjih volitev je napredovala lista JNS za 251 glasov.

Zmaga v teh občinah je toliko pomembnejša, ker nam odločno kaže, da bojevnikega gibanja narod ne odobrava. Ljudje vedo, da to gibanje ne more prinesiti nikake koristi, ker od grmečih besed se ni nihče nihesar imel.

Politični pregled

Odbor narodne skupščine za preučenje načrta zakona o mestnih občinah je zaključil delo. Zakonski načrt je bil končno sprejet in se postavi na dnevni red razprav v narodni skupščini.

Prvotni vladni predlog zakona o mestnih občinah je skupščinski odbor bistveno izpremenil.

Za dve tretjini občinskih svetnikov, ki bodo voljeni, je določen čisti propore. Pri razdelitvi mandatov so izključene liste, ki ne dosežejo volilnega količnika. Predsednik občine se voli neposredno in se postavi posebej na čelo kandidatne liste, tako da se ne vteje v število izvoljenih odbornikov. Za uradnike je bilo doseženo znatno izboljšanje. Postavitve na razpoložnje, kakor je bila določena v prvotnem zakonskem načrtu, je zdaj izostala. Kar se tiče izenačenja prejemkov z dohodki državnih uslužbencev, je bila sprejeta omejitev, da plače in položajni dodatki občinskih uradnikov ne morejo biti večji kakor ustrezne plače in doklade državnih uslužbencev. Kar se tiče mestnih uradnikov, ki po novih pragmatikah ne bodo imeli vzposobljenosti za svoj dosedanji položaj, je prepuščeno mestom, da jih na tem položaju vendarle obdrže, če imajo vsaj deset let občinske službe. Važno je tudi, da sme biti število odbornikov v posameznih mestih, kjer je zdaj znašalo 27 do 72, z mestnim pravilnikom znižano kvečjemu za tretjino.

Sijajna zmaga JNS v treh dolenjskih občinah

Krško, julija.

Pri občinskih volitvah v Kostanjevici, St. Jerneju in Škocijanu je dosegla JNS ogromen uspeh. Zmagala je v vseh treh občinah ter si pridobila v primeri s prejšnjimi volitvami okrog 500 novih glasov. Po teh volitvah ni sedaj v krškem srezu nobene občine v rokah opozicije. Značilno je, da so v vseh teh občinah imeli bojevniki svoje

shode, vendar pa so se volilci v tako lepem številu izjavili za JNS. To je zadosten dokaz, da obsojajo bojevnikega razdiralno gibanje. V vseh treh občinah so v nedeljo visele raz hiše državne zastave in povsod je vladalo veliko navdušenje.

V Kostanjevici je bilo volilnih upravičencev 802, oddanih glasov pa 551. Narodni kandidat g. Lavoslav Bučar je dobil 328, opozicija pa

Soteščan:

25

Dedinja grajskih zakladov

«Čudno je res, da ga ni tako dolgo. Tudi meni je obljubil, da se bo vrnil prav kmalu...»

Nekje v bližini se je oglašil lovski rog; mimo koč so se pripodili psi z glasnim laježem. V bližnjem gozdu je odjeknilo nekaj strelav.

Mladenka je hitela k oknu. Zagledala je mladega lovca, ki je stopal počasi proti koči. Ni mu še videla v obraz, a že se ji je dozdevalo, kakor bi ga poznala. Pozorna je bila na vsako njegovo kretnjo.

«Milan!» je kriknila nenadno in planila iz koč.

Starka je bila preplašena zaradi streljanja. Ustavila je kolovrat in klicala za mladenko, naj ne hodi iz hiše. Za njo se ni upala oditi, bala se je svinčenih zrn.

Lovca je zagledal mladenko, ki mu je hitela nasproti z razprostrtimi rokami. Znana mu je bila, vendar se ni mogel domisliti, kdaj in kje je že videl tako podobo.

«Milan, ali me res ne poznaš?» mu je očitala, ko se mu je vrgla v naročje.

Ljubeča zaročenca sta se spoznala. Molče sta iskala besede, da bi odkrila drug drugemu svojo radost, a nista našla pravega izraza. Kar sta čutila, si nista mogla povedati z besedo. Taki občutki se oglašajo v skrivnostnem molčanju.

Ko se jima je poleglo prvo presenečenje, sta sedla v mehko travo. Starka ju je opazovala iz koč skozi priprta vrata.

«Gizela, zakaj si mi napravila tako žalost?» ji je rahlo oponesel. «Glej, povsod smo te že iskali...»

Mladenka mu je povedala vse, kar je doživela. «Kakšen je bil tvoj rešilec?» je zanimalo mladeniča.

Deklica mu ga je površno opisala. «To je bil Čink», se je domislil. «Ali veš, da je nenadno umrl?»

«Ni mogoče!» je osupnila. «Rekel je, da te bo obvestil, nato pa se bo spet vrnil. Slutila sem, da se mu je nekaj pripetilo.»

«V neki krčmi so našli mrtvega. Nekdo ga je zastropil...»

«Moj Bog! Ali preganjanje še ni končano?»

«Tudi Kušar je moral umreti. Zločinec ga je umoril in pokopal na prou sredi reke...»

«In morilca seveda niste našli... To je bil nedvomno oni okrutnik, ki je pahnil v reko mojo spremljevalko...»

«Morilcu so že na sledu», je povedal Milan. «Skoro bo prejel zaslužen plačilo.»

Mladenki se je vsiljevala nova bojazen. Skrbelo jo je, da ji bo pošastnik še nadalje stregel po življenju. Bala se je tudi za svojega zaročenca.

Milan jo je pomiril: «Nama ne bo mogel nihče škodovati. Uredil bom vse potrebno, da bova čimprej odpotovala.»

Pozval je gonjača, naj zatrobi dogovorjeno znamenje. Veljalo je mestnemu oblastniku. Njegov trobentač se mu je hitro oglašil.

Sestali so se v dolinici pod koč. Oblastnik Valant je naznanil konec lova in povedal lovcem, kaj se je zgodilo. Potem je pozdravil Gizelo in čestital prijatelju, ker se mu je uresničila najsrčnejša želja.

Milan je bil najsrečnejši človek, ko je stopal s svojo ljubljeno nevesto proti mestu. Pot ju je vedla mimo mestnega pokopališča. Spomnila sta se pokojnega Kušarja, njunega zvestega spremljevalca. Mladenka je nabrala cvetja ter ga položila s toplimi občutki hvalečnosti na grob — njemu, ki je dal življenje za najvišjo zapoved: «Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.»

V palači mestnega oblastva ju je čakal Valant, sedeč pri pisalni mizi. Sprejel ju je nad vse ljubezniyo. Posadil ju je za mizo in govoril mladenki: «Izdal vam bom uradno listino, ker je dokazano, da so vam delali krivico. Vi ste prava nečakinja graščaka Roberta in edina dedinja njegovega premoženja. Pojdite k pristojnemu oblastvu in predložite moje potrdilo.»

«Nove listine vam ni treba izdati», je dejala. «Graščak mi je vrnil pravo listino, da bi ugodila njegovi želji. Tega pa nisem mogla storiti. Dal mi je nekaj dni odloga. Preden so potekli, je prišla rešitev.»

Oblastnik je uradno potrdil prvotno listino, kateri je dodal svoje posebno priporočilo. Nato

Ostra nasprotstva v Nemčiji, o katerih so dan za dnevno prihajale vesti v tuje časopisje, so v soboto prišla do vidnega izraza. Vrhovni voditelj hitlerjevskih napadalnih oddelkov Röhm je izrazil nezadovoljstvo, ki je vladalo med napadalnimi oddelki zaradi tega, ker jih je Hitler začel odzivati, se je sporazumel z bivšim državnim kancelarjem generalom Schleicherjem. Oba skupno sta pripravljala prevrat v Nemčiji, ki bi se moral izvršiti v soboto.

Vlada pa je bila na nepojasnjen način o vsem tem obveščena. Hitler in vojni minister general Blomberg sta se sredi noči z letalom odpeljala v München, kjer je bil glavni stan Röhmovih zarotnikov. Hitler je v Münchenu osebno odredil Röhmovo aretacijo. Istočasno je policija hotela aretirati generala Schleicherja. Baje se je Schleicher z orožjem uprl, nato pa so policisti njega in njegovo ženo ustrelili. Po vsej Nemčiji so bile izvršene številne aretacije. Zaprli so nad 2000 višjih in nižjih voditeljev hitlerjevskih napadalnih oddelkov. Vsi glavni zarotniki so bili postavljeni pred preko sodišče, ki je začelo takoj poslovati. Že zvečer je bilo izvršenih sedem prvih smrtnih obsodb. Usmrčeni so bili sami višji voditelji napadalnih oddelkov.

Spričo neobzirnega nastopa Hitlerjeve vlade je bil poizkus prevrata že kar v kali zatrt.

Po uradnih vesteh so bili do 1. t. m. ubiti pri poizkusu upora proti aretaciji: bivši državni kancelar general Schleicher, njegova soproga in bivši ministrski svetnik Klausner, vodja katoliške akcije; ustreljeni spričo sodbe prekega sodišča: višji skupinski poveljnik, divizijski general Schneidhofer v Münchenu, višji skupinski poveljnik Heines v Vratislavi, poveljnik napadalnih čet v Berlinu in za Brandenburško Ernst, poveljnik Schmidt v Münchenu, general Heidebeck na Pomeranskem in grof Spretting, takisto na Pomeranskem. Samomor pa so napravili: odstavljene štabni načelnik napadalnih čet stotnik Röhm, so-trudnik Papena vladni svetnik Bose, Papenov pomočnik Tschirtschky. Usmrtitve pa so se še nadaljevale. Po angleških vesteh je bilo v nedeljo ustreljenih še deset voditeljev napadalnih oddelkov. Poznejše vesti tudi trde, da Röhm ni izvršil samomora, kakor so po aretaciji od njega zahtevali, temveč so ga po fašističnem načinu ustrelili v hrbet, ker sam ni maral storiti konca svojemu življenju, ampak je zahteval, da ga postavijo pred sodišče.

O tem krvavem obračunu z zarotniki piše londonsko časopisje,

da je Hitler ravnal nenavadno kruto,

in se izprašuje, ali je bila ta krutost na mestu. Sicer pa se angleško časopisje precej vzdržuje razlaganja. Pariški «Temps» pa pravi, da vsa francoska javnost obsoja to divje prelivanje krvi. Rimski «Messaggero» pa se nasprotno divi Hitlerjevi odločnosti in osebni hrabrosti, češ, da se je treba klanjati njegovi diktatorski sposobnosti.

Po nemških uradnih poročilih

vlada zdaj v vsej Nemčiji spet red in mir.

Kljub temu pa je videti še povsod razburjenost in nihče ne ve, kaj se bo še zgodilo. Kljub najostrejšim policijskim ukrepom se vedno znova pojavljajo nemiri, ki jih zaduše v krvi. Vse ulice so polne vojaštva. Javna poslopja so najstrože zastražena. Mnogo se govori o skorajšnji izpremembi v vladi. Največje vznemirjenje pa vzbuja dejstvo, da vlada veliko nezadovoljstvo v vojski. Mnogi premožnejši ljudje bi se radi izselili v tujino, toda ne dobe za to dovoljenja. Meje so najstrože zastražene, a tudi v vlakih se vrši najstrožje nadzorstvo.

Po vesteh iz Pariza

je imela zarota, ki jo je Hitler zadušil, za smoter obnovo monarhije v Nemčiji.

Načrt za to je izdelal Röhm skupno z generalom Schleicherjem, podkancelarjem Papenom in z vodjo Papenove politične organizacije dr. Jungom. Zarotniki so nameravali izvršiti državni udar v noči od 2. na 3. julija. Pri tem bi jih podpirali nekateri polki Reichswehra in večji del nezadovoljnih hitlerjevskih napadalnih oddelkov, ki so bili pripravljani, da izdajo Hitlerja in ga ubijejo. Novo vlado, ki bi se sestavila po uspelem prevratu, bi sestavljali omenjeni generali in politiki, a njena glavna naloga bi bila obnova monarhije. Hitlerjeva vlada je bila dne 25. junija obveščena o teh pripravah. Policija je zbrala točne podatke o zaroti in dostavila vladi tudi listo novih ministrov kakor tudi črno listo onih, ki so jih zarotniki že v naprej obsodili na smrt. Prvi na tej črni listi so bili Hitler, Göring in Göbbels in mnogi drugi voditelji hitlerjevskega gibanja. Ze 28. junija je dal Hitler aretirati dr. Junga. Sele 27. in 28. junija so dobili odgovorni člani vlade točne podatke o zaroti. Vojni posvet se je vršil pozno ponoči v Hitlerjevi pisarni. Hitler se je odločil, da sam prevzame vodstvo uničenja zarotnikov. Takoj po tem posvetu se je z letalom

odpeljal v München, kjer je najprej aretiriral svojega najožjega sodruznika Röhma. Tudi Papen je bil takoj aretiran, vendar pa so ga pustili v njegovem stanovanju, dokler se ne odloči njegova nadaljnja usoda.

Komaj se je zunanji minister Barthou vrnil v Pariz, so se že razširile

govorice o Barthoujevem skorajšnjem potovanju v Rim.

Francoski poslanik v Rimu Chambrun je imel daljši razgovor z italijanskim državnim podtajnikom Suvichem, s katerim je razpravljal o Barthoujevem obisku.

Nedavno je prišlo v Gradcu v Avstriji

do spopadov med heimwehrovci in vojsko.

Pri izgredih je sodelovalo okoli tisoč vojakov, ki so sprejeli heimwehrovce z vzkliki: Heil Hitler! Mnogo heimwehrovcev so pretepli. Posredovati je moralo orožništvo. Zanimivo je, da je prebivalstvo kazalo prijateljstvo vojski.

Razmere v Avstriji se kar nočejo razbistriti. Nasprotniki Dollfussove vladavine ne mirujejo.

Na praznik sv. Petra in Pavla je bilo po vsej Avstriji izvršenih 96 atentatov večjega obsega.

Po večini gre za atentate na železniške proge, telefonske naprave in električne centrale. Na mnogih krajih je promet ukinjen, ker so pognali proge v zrak. Tako je neporabna proga pri Feldkirchnu, na kateri so porušili dva mosta in spodnji stroj. Dolga vrsta atentatov na železniško progo je bila izvršena med Bruckom in Semmeringom. Tudi na Koroškem in Tirolskem je bilo izvršenih več sličnih atentatov. Poleg tega je bilo več voditeljev Heimwehra in borcev za sedanjo vladavino napadenih. Oblastva so v hudi zadregi, ker vsi varnostni ukrepi nič ne zaležejo.

GOSPODARSTVO

Tedenski tržni pregled

VINO. Vinska kupčija je povsod slaba in se cene ne izpreminjajo. Težkoče v veletrgovini dela tudi novejša banovinska trošarina, ki jemlje trgovcem možnost večjih kupčij naenkrat. Navadna namizna vina se plačujejo po kakovosti v dravski banovini po 4 do 5 Din, starejša in sortna vina pa po 5 do 6 Din. Nad 6 Din so kupčije prav

je vprašal mladenko, ali želi, naj pokliče graščaka na odgovor.

«Tega ne zahtevam», je odpuščajoče odklonila. «Graščaku ne morem očitati hudobnosti. Samo pregovoriti me je hotel, da bi postala njegova žena.»

«Prijeti pa moramo zlobnika, ki vas je hotel umoriti. On, ki vam je storil toliko hudega, ne sme uiti pravični kazni.»

Gizela je pripovedovala, kako je bila umorjena grajska služabnica. Dogovorili sta se, da pojedeta skupaj v mesto, ker se je že mračilo. Sestali sta se v koči pri stari Matilki. Tisti večer je bilo hladno in dekle je bilo slabo oblečeno. Gizela ji je posodila svoje ogrinjalo.

Med potjo nista mnogo govorili. Rozalija je bila plaha deklica. Videlo se je, da ni vajena ostajati ponoči pod milim nebom. Venomer se je ozirala nazaj, kakor bi slutila svojo nesrečo. Tudi Gizelo je spremljala tiha bojazen.

Zapazili sta človeka, ki je stopal tiho za njima. V dolini — tam, kjer se je cesta približala reki, jo je dohitel. Sklonil se je k služabnici, kakor bi ji hotel povedati nekaj na ušesa. «Pomagajte!» je kriknila ter se odmaknila.

Gizela je zbežala. Slišala je, kako je nekaj pljusnilo v reko. Čula je obupne glasove — dekle se je borilo s smrtjo med hladnimi valovi.

Klicanje je naglo utihnilo. Neznanec je izginil kot prikazen. Gizela je bežala v strahu pred enako usodo.

Vsa upehana je obstala pred možakom sredi pota. Spoznala je graščaka. Povedala mu je, kaj se je zgodilo.

«Nocoj ne moreš več v mesto», se ji je dobrikal. «Pot ob reki je nevarna...»

Mladenka je prosila: «Dajte mi služabnika za spremstvo. Tukaj ne morem ostati.»

Graščak jo je prijel za roko: «Prenočila boš v gradu in jutri te povedemo v mesto.»

Morala se je vdati, zakaj noč je spustila svoje temne zavese. Sama se ni upala vrniti v mesto. Graščak jo je vprašal, kje želi prenočiti.

Gizela ni hotela izbirati.

Povedel jo je pred stolp in odklenil vrata. Spremil jo je v prostrano sobano. Voščil ji je lahko noč in odšel z izgovorom, da gre zasledovat morilca.

Mladenka ni mogla zaspati. Strah jo je bilo ob misli, da je utonila njena spremljevalka. Kdo je bil hudobni neznanec? Zakaj je uničil mlado življenje?

Graščak ji je prinesel drugo jutro jedi in pijače. Sedel je poleg nje ter jo zasnubil. Tedaj je spoznala, da je jetnica. Nasilnik je ni hotel izpustiti.

«Kakšen je bil neznanec, ki je pahnil v reko vašo spremljevalko?» je poizvedoval oblastnik.

«Ustrašila sem se in tema je bila...» se ni mogla domisliti.

«Ali ni bil širok in majhne postave?»

«Tak je grajski pisar Bistan, moj najhujši sovražnik. Varujte me pred tem človekom!»

Oblastnik Valant je poklical Florina, načelnika biričev. Poučil ga je, kje naj iščejo zločinca. Obljubil mu je ponovno odlikovanje.

K odhodnici je bilo povabljenih mnogo mestnih veljakov. Oblastnik je dvignil čašo in nazdravil Milanu in njegovi zaročenki. «Pojdita na Petrinje in pokažite knezu moje priporočilo», je govoril svečano. «Ako naletita na ovire, mi sporočita. Vedno sem vama pripravljen pomagati.»

Drugo jutro sta odpotovala. Milan je posadil svojo nevesto predse na iskrega vranca ter ga spodbodel. Naprej je jezdil vojščak, ki jima je kazal pot; za njima pa se je vrstilo oboroženo spremstvo.

41.

«Tako poginjajo tisti, ki se mi upirajo», je izrekel tiho Bistan, ko je stopil čez prag zakotne pivnice. Zastrupil je lahkomišelnega Činka, ko je izdal, kje je skrita mladenka, katero hoče umoriti. Postopač je vedel marsikaj, kar zavezniku lažne dedinje ni bilo po godu. Slepac bi mu bil moral molčanje drago plačati. Zato mu je zavezal jezik. Ena sama strupena kapljica in nasprotnik je utihnil za vedno.

Lotiti pa se je moral tudi drugega sovražnika. Bolj kakor umazani capin mu je nevaren ošabni graščak na Malinju. Teodor mu je navidezno prijazen, a skrivaj ga slepi in vara. Zakaj mu je skrnil deklino ter ga moti z napačnimi sledovi? Ako jo bo vzel za ženo, bo nastopil dokazi in razdedil njegovo varovanko. Niti v sanjah se kaj takega ne sme zgoditi.

redke. Zaloge vina se po malem krčijo in je vprašanje, ali se bo do prihodnje trgatve vse izpraznilo, kajti uživanje vina je zaradi neugodnega stanja vseh slojev razmeroma slabo. Vinske cene so začele pojemati tudi v Dalmaciji, kjer so bile razmeroma visoke.

HMELJ. Po vesti iz Žatca z dne 28. junija so žateški hmeljarji dobili izdatne padavine, ki so znašale 20 do 30 mm in so zabranile grozečo nevarnost. Rastline so zelo osvežene, vendar pa je treba čakati, ali bo dež tudi zadostno oživil rastline. Hmeljarji dvomijo, da se bo to zgodilo zlasti v nasadih, v katerih prehaja cvetje že v kobule. Vpliv padavin se bo šele javil v osmih do desetih dneh. Kljub temu, da kažejo nasadi ugodnejšo sliko, se mora reči, da je stanje vobče slabo. Zaradi padavin so se cene tudi na trgu znižale in se kupuje hmelj po 1800 do 2100 češkoslovaških kron za 50 kg.

JAJCA. Kontingenti za Švico, Nemčijo in Avstrijo so zaenkrat izrpani in so zaradi tega cene nekoliko nazadovale. V mesecu juliju se pa pričakuje spet dodeljevanje kontingentov in ni izključeno, da bodo cene spet nekaj narasle. Manjše količine jaje se izvažajo v Češkoslovaško in Italijo.

Sejmi

- 8. julija: Gradac;
- 9. julija: Tirna, Pišcece;
- 10. julija: Dobrova, Poljčane, Puconci;
- 12. julija: Horjul, Zgornji Tuhinj, Ljutomer, Rogatec, Šoštanj;
- 13. julija: Trebnje, Stari log pri Kočevju, Litija (živina), Koprivnica, Loče pri Poljčanah, Planina pri Logatcu.

Vrednost denarja

Na borzah smo dobili v devizah (k tečaju se mora prišteti še premija 25-8 %):

- 1 holandski goldinar za 23.13 do 23.24 Din;
- 1 nemško marko za 13.14 do 13.25 Din;
- 1 funt šterling za 171.64 do 173.24 Din;
- 1 ameriški dolar za 33.82 do 34.10 Din;
- 100 francoskih frankov za 224.88 do 226 Din;
- 100 češkoslovaških kron za 141.31 do 142.20 Din;
- 100 italijanskih lir za 291.90 do 294.30 Din.

Vojna škoda se je trgovala po 305 Din, investicijsko posojilo pa po 71 Din. Avstrijski šilingi so bili v zasebnem kliringu po 9.20 do 9.30 Din.

S takimi maščevalnimi naklepi je prispel na Malinje. Ko je zagledal graščaka, je spoznal, da se je nenadno izpremenil. V njegovem pogledu je opazil nemir in bojazen.

Bistan mu je prikival svoje načrte. Njegove misli so uhajale pred stolp, ki ga je skušal v duhu odpreti. Nabavil si je potrebno orodje in premišljal, kam naj odvede svojo žrtev.

Ko se je znočilo, je odšel na delo. Vratarju se je zlagal, da odhaja v mesto. Splazil pa se je za stolp in čakal, da ugasnejo luči v graščini.

Ob ugodnem trenutku je stopil pred vrata. Bila so odprta. Zlezal je po stopnicah na hodnik in zavil v sobo. «Gizela!» je dahnil prav tiho, a ni bilo odgovora.

Soba je bila prazna. Na mizi je našel krožnik z ostanke jedi; postelja ob zidu je bila razmetana.

«Gizele ni več tukaj!» — Kakor kíp je ob stal sredi sobe v zavesti, da je prevaran.

Zunaj na hodniku so se začuli koraki. Bistan je ugasnil svetilko in počenil v kot za omaro. Tedaj so se odprla vrata. Vstopil je graščak s prižgano svečo.

«Kdo si? Kaj delaš tukaj?» je zavohal nepoklicanega gosta.

«Tebe čakam!» Srdito je planil pred graščaka ter ga zgrabil z obema rokama.

Graščak se je zvijal in kričal: «Poberi se, zverina! Kje je Gizela? Ti si jo odvedel!»

Kratke vesti

— Ugodna žitna žetev v Jugoslaviji. Strokovnjaki sodijo, da bo letos žetev pri nas povoljna, čeprav se je leto pričelo v neugodnih vremenskih razmerah. Suša je splošno povzročila mnogo škodi. Računajo, da bodo letos pridelali v Sremu na oralu zemlje 7 metrskih stotov, v južni Bački 9, v severni Bački 10, v Banatu pa 6 do 7 metrskih stotov žita. Žetev je nekoliko boljša kakor običajno.

DOPISI

DOBREPOLJE. (Smrtna kosa.) V nedeljo je umrl v Mali vasi posestnik in bivši župan bivše podgorske občine g. Josip Zevnik v visoki starosti 81 let. 30 let je bil pokojnik ključar župnijske cerkve sv. Križa. Bodj mu blag spomin!

RIBNICA NA POHORJU. Čeprav je redko čitati poročila iz naše Ribnice v «Domovini», vendar je ta med našim ljudstvom zelo razširjena in jo vse rado čita. Seveda je ta list kakor vobče vsako glasilo, ki stopa odkrito brez hinavštine in potvorbe med svet, tudi pri nas mnogo grajan, zakaj resnica oči kolje. V «Domovini» čitamo jasno obrazložene politične vesti, novice, tudi tožbe o hudi gospodarski stiski, o obupnem položaju brezposelnih delavcev, o pomanjkanju denarja in o potrebi izdatnejše pomoči, ki jo zaman pričakujejo tisočeri. Povoda k temu jadicovanju je seveda povsod več ko dovolj. Tudi pri nas smo čutili hude čase. Pa prišlo je vodstvo naše občine v dobre roke. Uprava izvršuje obljube, ki smo jih čuli pred volitvami. Obljubljena je bila siromašnim koruza brezplačno, kar se je tudi zgodilo. Obetal se je, da brezposelni dobe delo, a če bi posla ne bilo, bodo potrebni deležni začasne brezposelne podpore. Tudi to se je izvedlo. Zahvala gre v prvi vrsti občinskemu predsedniku Janku Zabovniku, da je besedo tako moško držal. Pa še več se je storilo v blaginjo naših občanov. Tako tudi v prid vojnim žrtvam. Stori se je zanje znatno več, kakor bi bila občinska dolžnost. Vsa ta dela glasno hvalijo občinskega predsednika in upravo.

SV. BOLFENK PRI SREDIŠČU. (Smrtna kosa.) Zalostno so zapeli 23. junija zvonovi in

oznanjali, da nas je v ormoški bolnišnici za vedno zapustila ga. Anika Strolčeva. Niš hudega sluteča je šla pokojnica nekaj dni prej k sosedovim žet. Tam ji je nenadno postalo tako slabo, da je večkrat zaporedno omedlela. Gospodar jo je naložil na voz ter odpeljal do zdravnika, ki je odredil takojšnjo operacijo. Operacijo je izvršil z vso vestnostjo sloveči ranocelnik primarij g. doktor Horvat, a življenja ji le ni mogel oteči. Pokojnica je bila vzorna žena in mati. Štela je šele 48 let. Zapušča žalujočega soproga, mlinarja v Vitanu, s šestimi delno še nepreskrbljenimi otroki. Bodi pokojnici ohranjen blag spomin! Žalujočim naše iskreno sožalje!

SV. LOVRENC V SLOVENSKIH GORICAH. Tukajšnje društvo «Njiva» priredi v nedeljo dne 15. julija ob 15. uri tekmo žanjic pri g. Podhostniku v Juršincih. Odhod sprevoda do njive bo že pred tretjo uro. Ker bo ta tekma žanjic v našem okolišju prva, upamo, da bo obisk prav velik. Po tekmi bo kmečka veselica z godbo in plesom. Vabljeni!

ZETALE. Tukaj je vedno kaj novega. Nedavno so nas obveselili gospodje učitelji z vrlimi šolarji, ki se res lepo učijo. Tudi petja in slikanja. Dne 24. junija se nam je nudil lep vpogled v naši šoli, kako izobrazuje naše učiteljstvo mladino. Tudi vrli gospod katehet se z vneto trudi z žetalsko mladino. Hud udarec je zadel učiteljico go. Kodolovo, ki se ji je na izletu v Logarski dolini smrtno ponesrečila hčerka Mařenka. Pokojnica je bila vrla učiteljica tretjega letnika v Mariboru. Na zadnji poti so jo spremljale tudi šolske sestre in profesor veronauka iz Maribora, ki je ob odprtem grobu govoril vrli svoji učenci ginja besede v slovo. Govoril je tudi domači gospod župnik. Spremljala je vrlo Mařenko na zadnji poti skoro bi rekel vsa župnija. V zadnje slovo so ji zapeli tudi pevci. Blag ji spomin! — Letina, zlasti kar se tiče sadja, bo slaba. Posebno jabolke ne bo nič zaradi lanske strašne toče. V goricah je tudi videti malo grozdja. Žita ni mnogo, gozdovi so izsekani in hlevi prazni. Kje bomo dobili denar za vse potrebe, zlasti za davke. Zarubiti se nam ne dá več mnogo.

Izpred sodišča.

Državni tožilec govori: «Med drugim naj omenim, da sem videl sam, pa tudi druge ugledne priče so videle obtoženca na krajih, kamor bi pošten človek ne stopil.»

«Hinaveč!» Prevaranec ga je davil in škripal: «Kje je sleparica? Izroči mi jo ali pa boš na mestu mrtev!»

«Res je bila tukaj, je priznal odkrito. «Toda zdaj je ni več... Izginila je... Nekdo je odklenil vrata...»

«Lažeš!» ga je stisnil za vrat, da je revežu kar zmanjkalo sape.

«Graščak Teodor ne laže... Daj, naj dokazem... Bodiva prijatelja... Le tako bova našla Gizelo...»

Pisar je odnehal. Take poblehne prošnje ni mogel zavreči. Spomnil se je Čiuca, ki mu je izdal tajnosti grajskega stolpa. Ako so graščakove besede resnične, tedaj je Gizelo odvedel postopač, ki je bil poučen o njeni zadevi.

Teodor si je gladil vrat, v katerem so se poznali odtiski ostrih prstov. Ko so ponehale bolečine, je začel pripovedovati: «Deklina je bolehal na domišljiji, da jo nekdo preganja in zalezuje. Prosila me je, naj jo skrijem, zato sem je sprejel v varstvo.»

«Hotel si jo imeti za ženo», mu je zabrusil. «Poizkušal sem le njeno trdo voljo. Pa se ni dala omajati. Zahtevala je, naj jo izpustim, da bo pohitela v mesto k svojemu zaročencu.»

«In ti si ji seveda odprl kletko...»

«Dal sem ji nekaj dni odloga. Ko sem se vrnil, je bil stolp odklenjen in njena soba prazna...»

«Ali si o tem komu že kaj omenil?»

«Nisem. Poprej se morava posvelovati.»

Bistan se je zgrabil za glavo. Čink ga je prevaral. Odvedel je deklino v drugo skrivališče. Za svoje sleparstvo je že prejel nagrado.

Zlobniku je bilo žal, ker se je preneglil. Ako bi potepuh še živel, bi se dalo naposled vendarle kaj izvedeti. Omamil bi ga s pijačo ali z nagrado. Zakaj jo je vendar tako nespametno polomil!

Potem je izkušal graščaka: «Kam je izginila deklina? Kdo je iztaknil njeno bivališče?»

«Sumljiv je neki postopač, ki je služil tukaj za hlapca», se je glasilo graščakovo mnenje. «Odšel je prav ono noč, ko je izginila iz stolpa... Oskrbniku je znano njegovo ime in menda tudi bivališče...»

«Ali ga mislite loviti?»

«Razposlal bom biriče, naj ga iščejo», se mu je hotel prikupiti.

«Ni treba. Kdo ve, kam jo je popihal. Lahko je nastopil pod izmišljenim imenom...» Zlobnik je vedel, da ga je poslal v krtovo deželo.

«Svetuj mi, kaj naj ukrenem», je bil graščak čedalje bolj nemiren.

«Ali je tukaj kaka beznica, kamor bi zahajale sumljive osebe?»

«V koči pod gradom prebiva Matilka, moja zvesta podložnica...»

«Tam ne bo ničesar», je vedel prebrisanec. «Koča je preblizu graščine...»

«V hribih, nedaleč od tukaj, životari neka predica, kateri pravijo Planinka...»

(Dalje prihodnjič.)

RIBNICA PRI KOČEVJU. Dne 7. in 8. t. m. slavi tukajšnja gasilska četa 40letnico delovanja. Proslava bo v zvezi s I. zletom gasilske župe sreza Kočevja ob navzočnosti g. Josipa Turka, starešine gasilske zajednice, in g. A. Cererja, prvega podstarešine Državne gasilske zveze. Vabimo gasilske čete in občinstvo, da se proslave udeležijo. Program slavnosti je razviden iz razposlanih lepakov. Po programu bo ljudska veselica v vseh prostorih in na telovadšču Sokolskega doma ob sodelovanju godbe Sokola iz Ribnice. Vožnja iz Ljubljane z izletniškim vlakom ob 5.44 bo polovična. Odhod iz Ribnice ob 19.51. Izletniški vlak ima zvezo z vsemi programi. Na svidenje!

DOMAČE NOVOSTI

* **Počaščenje petletnice smrti dr. Gregorja Zerjava.** Kakor vsako leto je bila tudi ob sedanjih petih obletnicah smrti našega velikega voditelja in borca dr. Gregorja Zerjava dne 27. junija na njegovem grobu majhna svečanost, katere so se udeležili številni pokojnikovi prijatelji, znanci in učenci. Sponzorski odbor je položil na grob krasen venec rdečih nagefjnov s trakovi v državnih barvah. Najlepše se bo vsekakor oddolžila za peto obletnico smrti svojemu ustanovitelju Zveza kulturnih društev, ki je sklenila, da izda «Zerjavov zbornik», v katerem bo opisano vse Zerjavovo delo. Za izdajo knjige se je že sestavil poseben odbor z g. dr. Stojanom Bajičem na čelu, ki prosi pokojnikove prijatelje, naj mu dajo na razpolago vse svoje gradivo, ki prihaja v poštev.

* **Bolgarski gostje so se vrnili v domovino.** Bolgarski gostje, ki so prisostvovali odkritju spominske plošče profesorju Bezenšku v Bukovju pri Frankolovem, so z obiskom Ljubljane in Gorenjske preživeli dni, ki jih, kakor sami pravijo, ne bodo nikoli pozabili. Na Bledu so doživeli prav tako pristrčen sprejem kakor prej v Ljubljani. Po skupnem kosilu so si ogledali vse blejske zanimivosti in se niso mogli načuditi prirodnemu razkošju Gorenjske. Obiskali so tudi Kranj, kjer sta jih pozdravila župan g. Ciril Pirč in sreski načelnik g. dr. Ogrin. Iz Kranja so se odpeljali v Ljubljano, odkoder so se vrnili v domovino. Pri odhodu so zatrjevali, da bodo srčno radi še prišli v Slovenijo.

* **Bivši minister Kapetanović je umrl.** Te dni je umrl v visoki starosti 76 let bivši minister in

dolgoletni profesor nekdanje velike šole (univerze) v Beogradu inž. Milan Kapetanović. Pokojnik je bil minister v prvi jugoslovnski vladi leta 1918.

* **60letnica zagrebške univerze.** V petek dne 29. junija je proslavilo zagrebško vseučilišče 60letnico obstoja. Svečanosti so med drugimi prisostvovali zastopnik Nj. Vel. kralja general gospod Pešič, dekan filozofske fakultete na beograjskem vseučilišču g. dr. Vlada Corović in rektor ljubljanskega vseučilišča g. dr. Matija Slavič.

„Domovina“ za naročnike, naročniki za „Domovino“

je naše staro geslo, zato ne prezrite v zadnji številki priloženih položnic. Prejeli so jih vsi, ki nimajo za letošnje poravnane naročnine. Najbolje je, da opravi vsak naročnik svojo dolžnost takoj, da ima potem mir pred nami in da se mu ne bo treba bati, da mu uprava list sredi najlepšega čtiva, ki ga z vsako številko prinaša, ustavi. Zato plačajte naročnino brez odlašanja! Ker je cena tudi za vse leto malenkostna, jo pogreši lahko tako posameznik, a kjer je več družinskih članov, ki vsi bero, pa se vsota lahko med seboj zbere in odpošlje. Treba je le nekaj dobre volje in čuta za dolžnost. Naročniki naj tudi ne pozabijo, da je pri vseh listih običaj, da se mora naročnina plačati vnaprej. Zato prosimo še enkrat: Plačajte naročnino redno! Uprava «Domovine».

* **Občinske volitve v Lukovici in Kropi** bodo 5. avgusta. Za občino Kropo so bile določene volitve že za nedeljo 17. junija. Ker pa ni bila vložena do tega roka nobena kandidatska lista, so morali volitve preložiti.

* **Tretji tabor skavtov dravske župe** bo letos od 5. do 15. julija v Bistrici nad Mariborom. Okrog 200 se jih bo zbralo na velikih livadah ob potoku Bistrici in ob Dravi. Razen tega pa pridejo na svojem potovanju po Južni Evropi k njim še četa poljskih skavtov kolesarjev in odposlanci češkoslovaške in avstrijske skavtske zveze. Verjetno je, da pridejo tudi posamezni bolgarski, angleški in francoski skavti.

* **Odpustitev delavstva pri steklarni v Hrastniku** se k sreči ni izvršila tako, kakor so jo na-

povedali. V zadnjem trenutku je vodstvo steklarne pristalo na zahtevo delavcev, da se ne odpusti noben steklar. In tako so ostali vsi steklarji zaposleni, a delajo le šest dni v 14 dneh. Odpustilo se je začasno le nekaj pomožnih delavcev.

* **Pogoji za sprejem v državno moško obrtno šolo za pletarstvo v Ptuj.** Pletarstvo nudi kot domača obrt mnogim lep zasluzek posebno takrat, ko kmetijsko delo počiva. S to obrtjo so pa dani življenjski pogoji tudi vsem onim osebam, ki zaradi svoje pohablenosti ne morejo opravljati drugih poslov in je njih življenjski obstoj odvisen le od milosti svojcev, javnosti in občin. Državna moška strokovna šola za pletarstvo v Ptujju ima predvsem namen izvežbati v pletarstvu in vrboreji učence obojega spola in jih usposobiti za pletarske pomočnike. Slednjim pa pomaga po dovršenju učni dobi do zasluzka, ako ne bi mogli pletarstva izvrševati na svojih domovih. Učna doba traja dve šolski leti. Novo šolsko leto se prične 1. septembra. V prvi razred se sprejemajo učenci in učenke, ki so dovršili vsaj šest razredov (letnikov) osnovne šole in imajo najmanj 14 let. Prijave se lahko izvršijo pismeno in se jim morajo priložiti: krstni list, domovnica, odpustnica, odnosno zadnje šolsko izpričevalo, izjava staršev (varuha), s katero se zavezujejo, da bodo vzdrževali gojenca, in potrdilo davčne uprave o višini neposrednih davkov roditeljev. Šoli je priključen internat, ki je v Dijaškem domu v Ptujju. Oskrbovalnina v internatu znaša 500 dinarjev mesečno, zasebno tudi manj. Pridnim ubogim učencem se bodo po možnosti izposlovala podpore. Prijave, opremljene s kolki po 5 Din, je vpslati do všteteja 1. septembra. Vsak prijaviteljec dobi pismeno rešitev. Podrobnejša pojasnila daje upravitelj šole.

* **Podpora po toči prizadetim krajem v celjskem srezu.** Z odlokom kmetijskega ministra je dovoljena banski upravi v Ljubljani podpora 50.000 Din za nabavo semenja kmetovalcem iz celjskega sreza, ki jim je pobila toča setve.

* **Iz Društva kmetijskih strokovnjakov za dravsko banovino.** Društvo je poverilo junija tajniške posle pomočniku sreskega kmetijskega referenta Martelancu Karlu v Kranju (sresko načelstvo). Zato se v bodoče obračajte na imenovani naslov v vseh zadevah, ki se tičejo DKS. — DKS daje svojim članom nasvete in navodila ter posreduje glede služb, kolikor mu je mogoče. — Večji posestniki in kmetijski obrati, ki potrebujejo nameščence kmetijske stroke, se lahko obr-

RICHARD VOSS DVA ČLOVEKA

Na njegovem duhovniškem oblačilu, na njegovih glavi in na njegovih lasih se je držala v led strjena vlažna megla. Podoben je bil prikazni, gorskemu duhu, demonskemu kralju divjih Alp. Tak je iznenada stopil v Juditino veliko izbo pred edinega moškega prebivalca te hiše. Nad tem je zakričal:

«Kje je Judita?»

«Koga mislite?»

«Spodaj sem zvedel, da je šla v snegu v gore.»

«Ni je tu.»

«Torej je res šla v gore in je v nevarnosti!»

Skoraj bi bil Barbaro zakričal duhovniku v obraz: «Kaj vas to briga?» Iznenada je začutil, da sovraži tega moža — zaradi Judite. In rekel mu je:

«V gore je šla! Brez vas! Niste ji mogli slediti! Kakor ji jaz nisem mogel slediti v smrtno nevarnost.»

Zvenelo je kakor zmagoslavno roganje... Trenutek nato je duhovnik izginil iz sobe.

Pa je šel vendar za njo! Šel je za njo v smrtno nevarnost! In Barbaro je moral ostati!

Najti v tej zamegljeni noči pot navkreber je bilo celo za tega moža z mozesovsko voljo nemogoče. Dolge ure je iskal in tipal po strmih stenah, da bi našel kraj, kjer se začne pot navzgor. Ka-

kor v meglo zazidan je blodil po temni pokrajini, kakor bi bil zaklenjen v ječo, odkoder ni izhoda. Iskal je do onemoglosti. Le po naključju je našel pot nazaj na domačijo.

Zdaj sta čakala oba skupaj, da se Judita vrne. Čakala sta na sporočilo — da je ne bo nazaj.

Nepremično je bila težka, črna odeja oblakov! Čakajočima se je zdelo, da bi morala vzeti kladivo in razbiti pošastne oboke, da bi se rešila ječe in se prikopala do dnevnih luči. Sedela sta v Juditini sobi, pri Juditinih pticah, ki so molčale. In prav tako sta molčala, prisluškovala v mrtvo tišino, strmela ven na skrivnostno megleno steno, ali se še zmeraj ne bo zamajala in umaknila?

Prečastiti je bil tisti, ki prvi ni mogel več prenašati more molka in jo je moral pregnati. Časih je planil pokoncu, pohitel k oknu ali pa se pognal ven. Zdaj se je obrnil k umetniku in mu zaklical:

«Poslušaj! Kaj pa to tebe briga, mladi mož? Kako, da ti je tako tučo in tesno? Čemu čakaš? S kakšnim obrazom? Nočem več gledati tu gori tvojega obraza!»

«Nočete?»

«Sem si prišel, čeprav nisi ničesar v teh hribih izgubil, v nevarnost si se pognal in pustil, da te je rešila! Potem pa misliš, da imaš do nje kakšne pravice. Kakšne pravice? Da te trpi v hiši? Zdaj je že tega dovolj. Tudi moje potrpežljivosti je že dovolj... Saj me slišiš?»

«Ali ste v tej hiši vi gospodar in imate pravico, da me podite stran?»

«Pravico imam, da tako govorim.»

«S čim? Morda s svojo obleko?»

«Tudi z njo.»

«Ali ste duševni pastir hišne gospodarice?»

Spet so zvenele besede tujca kakor roganje in kakor udarec biča jih je črtil duhovnik. Njegov ponosni, ponižani duh se je pod njimi zvijal. Izdavi se iz sebe:

«Dovolj je, da smem tu tako govoriti!»

«Mislite, čutite, da smete tako govoriti. S katerim vzrokom si lastite to pravico. Čudežna žena, ki sme tu edina govoriti, vam te pravice ne bi priznala. Nikoli!... Le nadaljujte. Vem.»

«Kaj veste?»

«Ali vam naj v obraz povem?»

«Vprašal sem vas, kaj veste vi o meni!»

«Vem, da bi vi storili tudi zločin, da bi dobili moč nad to ženo: da bi ropali, ubijali, morili. Vem, da ne mislite na nič drugega, kakor na to edino: »Kako bom dobil oblast nad njo?« In vem o vas, da ste svojo duhovniško zaobljubo že tisočkrat prelomili. Zakaj vi, duhovnik, ljubite to ženo!»

Njegova skrivnost je izdana! Temu zasovražjenemu tujcu je izročena na milost in nemilost! ... Tudi pri spovedi je to samo napol priznal; za oklepi je skrtil svoj greh. Vse njegovo bitje je v zadnjih letih gledalo le na to, kako bi tudi svojim lastnim očem zakrilo resnico, tudi samo sebi.

nejo na tajništvo. Društvo bo izkušalo po svojih močeh pomagati enim kakor drugim, ako bo dovolj prijav z obeh strani. — Občni zbor DKS za dravsko banovino bo ob priliki Mariborskega tedna v Mariboru. Opozarjajo se že zdaj vsi člani, da se za ta občni zbor temeljito pripravijo in se ga zanesljivo udeležijo.

* **Anton Cegnar je umrl.** Komaj 14 dni je minilo, ko je «Domovina» poročala, da je po vsej Gorenjski znani gostilničar in vinski trgovec gospod Anton C e g n a r iz Zabnice praznoval 70letnico, a ga že ni več. Na praznik sv. Petra in Pavla mu je kap pretrgala nit življenja. Ze v mladosti priden in vztrajen si je g. Cegnar s prihranki postavil v Zabnici pri ostrem ovinku, ki ga dela cesta proti Kranju, svoj dom z gostilno, kjer so se radi zbirali gostje. Pri vsem tem delu in skrbi za posestvo pa ni pokojni g. Cegnar pozabil udeleževanja v javnosti. Ze od mladosti je trdno stal v naprednih vrstah. Pri njem so se radi zbirali narodni ljudje in Sokoli. Tudi pokojnik sam je bil zvest in trden Sokol, naročnik in čitatelj naprednih časopisov. V tem duhu je tudi vzgojil sina Ivana in hčerko Tončko, oba zdaj že poročena na trdnih kmetijah. Pokojnega narodnjaka so položili k večnemu počitku v nedeljo. Velika množica občinstva je pričala, da je bil spoštovan in priljubljen med domačini in okoličani. Bodi mu lahka domača zemlja!

* **Posredovanje poslanca dr. Kramerja pri predsedniku vlade.** Te dni se je minister na razpoloženju g. dr. Kramer razgovarjal s predsednikom vlade g. Uzunovičem v vprašanju sklepa vodstva Trboveljske premogokopne družbe, da zniža prejemke svojim nameščencem. Minister dr. Kramer je obrazložil predsedniku težavni položaj trboveljskih rudarjev ter ga naprosil za posredovanje vlade, ki je nedavno odobrila novo pogodbo za dobavo premoga med Trboveljsko premogokopno družbo in državnimi železnicami v lanskem obsegu prav zaradi tega, da omogoči trboveljskim rudarjem za življenje napotrebnejši zaslužek.

* **Smrt čakovskega industrijca Elemara Vajde.** Te dni je nepričakovano umrl znani veleindustrijec in banovinski svetnik g. Elemer V a j d a. Operiran je bil na slepiču. Ker pa je болоval tudi za sladkorno boleznijo, se rana ni zacelila. Pokojni g. Elemer Vajda je že v zgodnji mladosti pokazal velike sposobnosti. Z 18. letom je šel v svet in bil zaposlen pri raznih velikih svetovnih izvoznih tvrdkah za perutnino in divjačino. Ze

pred vojno se je osamosvojil ter si uredil v Čakovcu vzorno trgovino za konje, perutnino in divjačino. Takoj po prevratu je svoje podjetje še povečal, uredil moderne hladilnice in perutninsko farmo, na kateri je stalno gojil po 60.000 piščet. Bil je znan strokovnjak v tej panogi. Udeleževal pa se je tudi v javnem življenju. Sodeloval je v raznih narodnih društvih in v politiki. Po osnovanju banovinskih svetov je bil imenovan za člana banovinskega sveta savske banovine. Kot gospodarski veščak je sodeloval na mnogih gospodarskih posvetovanjih v Zagrebu in Beogradu. Kot izvoznik je mnogo koristil Medmurju, Prekmurju in ptuškemu in ljutomerskemu srezu, zlasti v pogledu pospeševanja konjereje in perutninarstva, ki predstavljata danes v teh krajih važno gospodarsko panogo. Pokojni Vajda je štel šele 43 let. Zapušča vdovo in dva otroka. Bodi mu ohranjen časten spomin, preostalim pa iskreno sožalje!

DOLENJSKE TOPLICE

reorganizirane. Celotni obrat.
Pošta Toplice pri Novem mestu.

* **Dekle se je izpremenilo v fanta.** V ljubljanski bolnišnici se je nedavno zdravila šestletna Milena Kerinova iz Slinovce pri Kostanjevici. Mileno, ki je nezakonska hči Marije Kerinove, stanujoče v Zagrebu, je v Kostanjevici pregledal tamošnji banovinski zdravnik dr. Ivančević in ugotovil, da v njeni notranjosti ni vse v redu. Odredil je njen prevoz v ljubljansko bolnišnico. Po kratkem zdravljenju v Ljubljani so Mileno poslali domov, odkoder je zdaj nenadno prišla vest, da se je deklica izpremenila v fanta. To je vsekakor nenavaden pojav, ki je zbudil splošno pozornost.

* **Cela domačija žrtev požara.** Nedavno zgodaj zjutraj je tržiška sirena zbudila meščane iz spanja. Gorela je v občini Sv. Ani domačija Ivana Godna, po domače Komarja. Takoj so se tržiški gasilci odpravili z avtom in motoriko na kraj požara. Kmalu za njimi je dospela tudi samostojna predilniška četa. Na mestu so bili že domači gasilci od Sv. Ane. Ker je Godnova domačija v hribu 20 minut od ceste, ni bilo zadosti vode in tako je kljub hitri pomoči pogorelo vse do tal, kajti gasilci so se morali omejiti le na varovanje sosednih hiš. Domneva se, da je bil ogenj podtaknjen.

* **Pet tisočakov v mišjem gnezdu.** Posestnik C. v Polšniku je izkupiček za vole v znesku petih tisočakov zabil v papir in shranil v podstrešju za tramovje. Ko je te dni denar iskal, ga ni našel več na mestu. Orožniški komandir, ki mu je bila javljena tatvina, pa ni mogel verjeti, da bi tatovi ukradli denar s podstrešja. In res, ko so ponovno vse preiskali, so našli zavitek s tisočaki čisto na drugem koncu podstrešja. Miši so zanesle zavitek za gnezdo. K sreči je bil našel le papir, v katerem je bil denar zavit, in enemu tisočaku je že manjkal ogel. Ostali štirje tisočaki so popolnoma ohranjeni.

* **Najden utopljenec.** V nedeljo dopoldne so našli pri Štrusovem brodu v Spodnjem Logu nasproti železniški postaji Savi truplo neznanega utopljenca, ki je bil oblečen zgolj v kopalne hlačke. Ljubljanska policija pa je po opisu ugotovila, da je utopljenec vojak triangulatorske ekspedicije, ki je izginil v valovih Save pred dobrimi 14 dnevi. Telefonsko so obvestili o tem šefa ekspedicije podpolkovnika g. Sokolca, ki je odposlal na Savo nekega svojih vojakov, tovariša pogrešančevega. Ta je res prepoznal v utopljenecu redova Miloševića. Nesrečni mladenič se je kopal v spredaj navedene n času v Sori med Škofjo Loko in Medvodami in utonil. Utopljenca so pokopali ob vojaškem spremstvu na savskem pokopališču. Pokopal ga je vojaški prota, Savani so nesrečnega vojaka spremili v lepem številu do groba, Sokolice pa so jugoslovenskemu vojaku, ki ga je zatekla smrt v službi domovine, posule grob s cvetjem.

* **Smrtna nesreča dveh Celjanov v Trstu.** V soboto zvečer so se trije celjski industrijci, 45letni Avgust Pacchiaffo, 51letni Alojz Knez in njegov brat 42letni Ivan Knez, ki so bili po poslih v Trstu, odpeljali iz hotela Regine, kjer so shranili prtljago, z avtomobilom, ki je bil last njihovega podjetja, v mesto. Vozil so v močnem deževju proti Kanalu. Tik pred nesrečo je g. Pacchiaffo omenil g. Alojzu Knezu, da je pred dvajsetimi leti strmoglavil baron Knobloch iz Braslovč v Savinjski dolini ob Kanalu v Trstu z avtomobilom v morje in utonil. Ko je hitel avtomobil s Celjani po cesti Via Bellini proti mostu Ponte verde, je bila cesta prazna, samo ga Kamila Spazzafumova in njena nečakinja Liliana sta takrat stopili čez cesto na most. Nekaj trenutkov pred tem je vozil čez most voz cestne električne železnice. Gospa in njena nečakinja sta opazili, da je šofer avtomobila, ki se je bližal morju, okleval, kam bi

„Premagal si ljubezen do te žene; slednjo krenjlo človeka v sebi si zatrl. To, kar v tebi žari in gori, kar te žene in sili, je čisto drugačna ljubezen kakor zemeljska. Ljubezen je, ki te skupaj s to žensko dviguje z zemlje v nebo.“

Tako daleč je prišel že z varanjem samega sebe, da bi bil Bogu utajil, če bi ga bil obtožil. Kakor si sam ostal človek, tako je ostalo tudi človeško bistvo v tebi! In zdaj — iznenada — — Ena sama bešeda tega dečka je raztrgala kopreno in mu dala spoznati lastno laž —

Svojega krika ni mogel zadušiti. Kakor strah na smrt ranjene duše se je čui z njegovih ustnic. Roko je dvignil, kakor bi bil hotel vrniti udarec, ki ga je dobila njegova duša, žalivec v obraz. Potem pa se je spet spomnil svoje obleke, ki jo je vselej iznova pozabljal. Roka mu je omahnila, kakor bi jo bilo nekaj chromilo. Stal je negibno, z razprtimi očmi in sopol...

Ves v grozi je gledal umetnik duhovnika, ki se je pred njegovimi očmi boril z demonom. Tako si tega ni mislil! Ni mislil, da je ta boj tako boleč, tako obupa poln. Koliko je moral mož pretrpeti! Mučeništvo strasti je bilo to in namestu da bi bil blazen, je preklet. Mladenič je zastrmel pri tem pogledu v prepade človeške duše in zgrozil se je. Kdo naj pobere kamen? Zveličar ga ne bi bil. Toda Zveličarjeva cerkev ga je morala. V duhovnika, ki je smrtno grešil v mislih, je morala vreči kamen. S tem je samo vršila svojo sveto dolžnost.

In obenem s tem spoznanjem je obšlo Barbara neizmerno sočutje. S silo se je moral zadržati, da ni na smrt užajenega prosil odpuščanja. To občutje je postalo še močnejše, ko ga je poklical glas, ki mu je zvenel docela tuje, in mu rekel:

«Pojdite z menoj ven, mladi mož. Govoril bom z vami, kakor doslej še nisem govoril z nobenim človekom. Naj bo to moja kazen, za ponižanje, ki me je doletelo po vas. Toda ne tu, ne v njeni hiši! Drugje me boste poslušali.»

In ne da bi se menil, ali mu sledi ali ne, je stopil pater Pavel iz sobe in iz hiše. Stopil je v grozno megleno noč. Barbaro je šel za njim. Da ne bi izgubil v temi mogočne postave in temne obleke, je moral iti tik za duhovnikom. In to je bilo kakor pot duhov.

Sredi črnih valov megle, ki se je nad njima zlivala, sta šla brez steze, brez časa dalje in dalje. Če bi se bil pred njima odprl prepad, bi bila zagrmela vanj ali pa bi si bila lahko ob skalnati steni razbila glavo. In niti menila se nista za to. Pater Pavel je govoril mladeniču tako, »kakor dotlej še ni govoril z nobenim človekom«:

«Dobro bo za vas, če boste slišali, kakšne sile dobe oblast nad dušo, kakšne globočine se v njej odpro in kakšna tema jo zagrne. Viharji v prirodi so proti temu neznanatne sapice, prepadi v gorah in ta tema so brez nevarnosti v primeri s tem, kar nosimo v sebi, kar v sebi skrivamo in zakopavamo, dokler ne pride tudi za nas

ura, ko vse vstane v naših dušah in pride na dan, kakor ste zdajle pri meni doživeli. Saj me slišite!»

«Govorite! Govorite!»

«Tudi tega ne veste, da poznam njo, ki so ji ljudje dali kraljevsko ime, že od zgodnjih otroških let. Ali pa vam je to rekla, izdala?»

«Ne... Od njenih zgodnjih otroških let jo že poznate?»

«Jo ljubim.»

«O!»

«Ali ste videli prstan na njeni roki?»

«Ali je vaš?»

«Dal sem ji ga s sveto prisego, čeprav sem bil takrat še neveden deček.»

«Ali ste prisego prelomili?»

«Dà, dà!»

«Zakaj?»

«Samega sebe izprašujem tako od takrat, ko sem to storil; izpraševal se bom do svoje poslednje ure: »Zakaj? Zakaj?«

Mrtvo je prišlo z mladeničevih ustnic: «Vaš prstan še nosi, vaš prstan bo nosila do svoje poslednje ure.»

«Zvestoba, ki sem jo jaz njej prelomil, je ona meni ohranila... Ali zdaj razumete? Ali razumete?»

«Razumem. Toda vas ne razumem. Kaj zmeraj hočete od nje? Zakaj ji tako povsod sledite? Zakaj lažite za njo in jo mučite? Saj delate tako! Zakaj izpreminjate njeno ljubezen do vas v sovražstvo?» (Dalje prihodnjič.)

krenil, v zadnjem trenutku pa tik ob morju zavil proti cesti Via Bellini. Avtomobil je napravil oster okret, bilo pa je že prepozno in avto je tresnil v morje ter izginil v velikem vrtincu. Nato se je spet pojavil na površju s kolesi navzgor, se spet obrnil in zdrknil na dno. Obe ženski sta začeli kričati. Iz bližnje hiše sta prihitela dva mornarja, kmalu pa so pritekli tudi drugi ljudje, med njimi dr. Pugliato in inž. Corretti, ki sta takoj odložila obleko in se pognala v umazano vodo. V tem trenutku je priplaval g. Ivan Knez, ki je razbil šipo avtomobila, na površje in takoj spet izginil. Reševalca sta plavala za njim in ga v zadnjem trenutku nezavestnega rešila v čoln., ki ga je pripeljal k bregu. Nato so ga z avtomobilom prepeljali na bližnjo reševalno postajo. Medtem se je zbrala na obali velika množica ljudi. Vsi so videli na dnu morja rdečo luč, ki je gorela na zadnji levi strani potopljenega avtomobila. Doktor Pugliato, inž. Corretti in dva mornarja so skočili spet v morje do avtomobila in ga hoteli odpreti, kar jim pa ni uspelo. Splavali so spet na površje in nato še enkrat poizkusili srečo ter razbili šipo na avtomobilu. Tedaj sta prispela gasilski in reševalni avtomobil. V morje so spustili verige ter z njimi prevezali avtomobil. Ko so vozilo s pomočjo občinstva dvignili na površje, je zdrknilo spet na dno. Nato je skočil neki gasilec v vodo in pritrdil vrvi in verige. Slednjič je uspelo avtomobil, na katerem je še vedno gorela rdeča žarnica, potegniti na obalo. Trupli gg. Pacchiaffa in Alojza Kneza so prepeljali v mrtvašnico bolnišnice. V Kanalu se je dogodilo že več smrtnih nesreč. Zadnja je bila 26. maja leta 1914. ob 23. uri, ko je zavozil v Kanal avtomobil, v katerem so bili že spredaj omenjeni baron, njegov šofer 21letni Daltin in hotelski sluga Josip Reinhold. Vsi trije so takrat utonili.

Zdravnik

dr. LOVŠIN JANEZ

otvori dne 10. julija splošno in zobno prakso v Braslovčah.

Ordiniral bo v hiši »Posojilnice«.

* Ljubljana je izkazala Janku Colnarju zadnjo čast. Ogromne množice so 27. junija spremile pilota Janka Colnarja, ki se je ponesrečil v Zagrebu na letalski prireditvi. Velik žalni sprevod se je razvil po Vodovodni cesti in krenil na Tyrševo cesto. Za križem so korakali nosači prelepih vencev. Sledila je vojaška godba, ki je igrala žalostinke. Za njo je korakala četa vojakov in nato pevci. Za vozom z duhovniki so vozili krsto, nad katero se je spet kopicila grmada vencev in svežega cvetja. Ob pogrebem vozu so korakali na obeh straneh po štirje vojaki z nasajenimi bajoneti kot častna straža. Za potrtimi sorodniki so stopali v vrsti predsednik Aerokluba Ljubljane g. Rado Hribar, podpredsednika g. dr. Otmar Pirkmajer in polkovnik g. Pera Nedeljković, celotni odbor ljubljanskega Aerokluba, v zastopstvu predsednika zagrebškega Aerokluba g. Šabec, za osrednjo upravo Aerokluba v Beogradu pa g. dr. Andra Mitrović iz Beograda, rezervni letalci, učenci pilotske šole, zastopnik župana gospod dr. Kodre in še mnogi drugi. Med pomikanjem žalnega sprevoda k Sv. Križu so krožili pod nebom aeroplani. Ob svežem grobu je spregovoril mrtvemu junaku v slovo predsednik Aerokluba g. Rado Hribar.

* Štiriletna deklica se je smrtno ponesrečila. Pred dnevi so se igrali otroci v Levcu pri Celju okrog truge za gramoz. Nenadno se je truga prevrnila in padla na štiriletno hčerko dninarja Pavlo Verbičevu in ji zdrobila lobanjo. Deklico so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je izdihnila svojo dušico.

* Smrtna nesreča na Rakeku. V nedeljo popoldne je bil na Rakeku pogreb. Med pogrebom pa se je zgodila smrtna nesreča, ki je zahtevala mlado življenje. Na nekem skladu tramov sta se igrala sin gosp. Gregoriča in štiriletni sinček gospoda Demšarja. Plezala sta po tramih. Zda se pa

so se trami zrušili in eden izmed njih je malega Demšarja pritisnil čez trebuh na drug tram. Tudi malega Gregoriča je precej poškodovalo. Takoj so poklicali zdravnika dr. Pintarja, toda bilo je prepozno, ker je Demšarjev fantek umrl.

* Vsa vojaška pojasnila v katerikoli zadevi dobite proti malenkostnemu plačilu in proti znamki za odgovor pri Peru Francu, kapetanu v pokoju, Ljubljana, Maistrova ulica št. 14.

* Strašen uboj v Uršnih selih. V nedeljo je imelo gasilsko društvo v Uršnih selih veselico. Zabava je potekala prav mirno, vendar so ljudje slutili, da se ne bo mirno končala, ker je v vas prišlo tudi devet fantov Kočevarjev iz Laz pri Črmošnjicah. Ze takoj po prihodu so grozili, da se bodo še topli in da morajo nekoga ubiti. Veselica se je končala okrog 23. ure. Tedaj se je odpravil pogodbeni poštar Jože Kobe k obračunu za tobak, ki je bil prodan na veselici. Pred hišo gostilničarja Jakšeta ga je obkolilo onih devet fantov iz Laz. Brez vsakega povoda je Andrej Stricli, sin veleposestnika iz Vrčič, s polenom, ki ga je bil prinesel s seboj, udaril Kobeta po temenu in mu razbil lobanjo. O Rudolfu Šobarju pa pravijo ugotovitve orožnikov, da je nesrečneža, ko je ležal na tleh, še z nožem sunil v trebuh. Nato so fantje navalili na gostilniške prostore in razbili vsa stekla na oknih. O živinskem dogodku so obvestili orožnike, ki so aretirali vseh devet sirovin. Pokojni poštar zapušča ženo, dva nepreskrbljena otroka, sestro in mater. Razburjenje med ljudstvom je nepopisno in vse pričakuje, da bodo požvinjeni zločinci prejeti strogo kazen.

* Požigalec spet straši po Dravskem polju. V noči na 2. t. m. je nastal ogenj v gospodarskem poslojju posestnika Jakoba Kozoderca v Spodnji Gorici pri Pragerskem. Domači so z največjo težavo s pomočjo sosedov rešili, kar se je še rešiti dalo. Ker je bilo poslopje polno sena, se je ogenj naglo razširil. Jako veliko razburjenje je nastalo med reševalci, ko so domači dognali, da spita na skednju domači sin 22letni Rudolf in 56letni hlapec Jakob Beranič. V zadnjem trenutku sta se oba prebudila in si z drznim skokom skozi plamene rešila življenje. Na pomoč so prihiteli gasilske čete iz Podove, Cirkove, Hoč in Ptujja, ki so rešile stanovanjsko hišo, medtem ko so bile vse gospodarske zgradbe uničene. Sumijo, da je požar podtaknila požigalčeva roka, ki še vedno strahuje prebivalstvo Dravskega polja.

* Žrtev divjega lovca. Te dni so v zgodnjih jutrnjih urah našli 37letnega lovskega čuvaja Janeza Megliča, ki je bil v službi pri veleindustriju Gassnerju v Trziču, napol v vodi potoka Lomščice nezavestnega in z groznimi ranami po vsem telesu. Odnegli so ga domov, kjer je umrl, ne da bi se prej še kaj zavedel. Na prvi pogled je bilo jasno, da je Meglič postal žrtev zločina. Obvestili so o tem orožniško postajo, ki je pod spretnim vodstvom komandirja Franca Vidiča izsledila zločinca v osebi Valentina Megliča, ki je dejanje takoj priznal. Janez Meglič se je predzadnji torek proti večeru vračal iz Trziča, kjer je bil po opravih, domov v Mom. Med potjo se je ustavil v Krvinovi gostilni na Slapu, kjer se mu je pridružil Valentin Meglič, znan divji lovec, ki je Janeza silno sovražil. Iz gostilne sta skupaj odšla in med potjo sta se nekaj časa prepirala. Nato sta se spet razgovarjala o vsakdanjih rečeh. Nenadno pa je Valentin pri tako zvanem Španovem mlinu zabodel Janeza z žepnim nožem pod srce. Lovski čuvaj je omahnil na tla, hotel se je sicer spet dvigniti, toda Valentin je začel z nožem udrihati po njem in mu zadal 23 ran. Žrtev je nato znova omahnila na skladovnico desk, kjer je obležala. Valentin Meglič je odšel, a se je kmalu povrnil s smrekovim kolom in začel udrihati po žrtvi. Ko je videl, da se žrtev več ne gane, je zagnal kol in nož stran ter znova odšel proti lomski šoli. Naenkrat pa se je spet premislil, stopil nazaj in zavlekel umirajočega Janeza v potok, kjer so ga drugega jutra našli. Nato je odšel domov. Umorjeni Janez Meglič je vestno vršil svojo službo. In samo zaradi svoje vestnosti

in poštenosti si je naprtil smrtno sovraštvo, katerega žrtev je sedaj postal. Skrbel je za svojo mater, ki je imela v njem edino podporo v starih dneh. Vse prebivalstvo, ki je ogorčeno nad divjaškim zločinom, sočuvstvuje z nesrečno materjo.

* Pri delu je utonil. Nedavno so delavci, zaposleni pri regulaciji Save, zabijali pilote nad mostom pri Sv. Jakobu ob Savi. Po nesreči pa so trije delavci padli s čolna v Savo. Dva sta se rešila, tretji, Valentin Snój iz Brinja pri Dolu, pa je utonil. Valentin zapušča ženo in dva otroka. Po enem tednu je naletel neki berač prav po naključju na neznanega utopljenca v Strmolah v litijski okolici. Stekel je na cesto ter obvestil o najdbi prvega došleca, ki je bil g. Jerina, rečni mojster in predstojnik utopljenca. Jerina je ugotovil, da je utopljenec njegov delavec, ki so ga pa voda in ribe že precej poškodovala. Uradno so ugotovili, da je Snój pri padcu iz čolna udaril z glavo ob rob čolna, da se je onezavestil in v nezavesti utonil.

* Tatvine v celjski župni cerkvi. V petek je 33letna brezposelna služkinja Alojzija Flisova od Sv. Lenarta nad Laškimi odprla s ponarejenim ključem pušico v celjski župni cerkvi in vzela iz nje 116.50 Din, ostanek pa je pustila v pušici. Letos v maju je bila ta pušica izropana na isti način. Cerkovnik je v petek popoldne opazil v cerkvi Flisovo, ki je ob njegovem prihodu smuknila v klop. Ko je pozneje odprl pušico in ugotovil, da je izginil iz nje skoro ves denar, je Flisova neopažena odšla iz cerkve. Cerkovnik je takoj javil tatvino stražniku, ki je kmalu izsledil in aretiral storilko. Pri njej so našli ves ukraden denar. Sumijo, da je Flisova že dalje časa kradla denar iz pušice.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

IZ POPOTNIKOVE TORBE

MORAVSKE NOVICE.

Moravče, julija.

Moravska šestrazrednica sestoji iz štirih razredov osnovne in dveh razredov višje narodne šole. Obe imata po dve vzporednici. Všolanih je bilo 24 vasi s 353 otroki. Osnovno šolo je obiskovalo 219, višjo narodno šolo pa 134 učencev. Uspehi so bili zadovoljivi. Tako imamo 33 odličnih, 92 prav dobrih in 161 dobrih, skupaj 286 sposobnih učencev. Zaradi nerednega posečanja pouka in slabega napredovanja je zaostalo 67 šolarjev. Kriva je tudi velika oddaljenost od šole, do katere imajo nekatere vasi kar osem kilometrov, in je zlasti pozimj in ob slabem vremenu ovirano redno posečanje šolskega pouka. V ostalem pa so razmere v moravški šoli prav dobro urejene.

Šolsko leto je bilo zaključeno z vidovdanskim proslavo, ki se je vršila v dvorani Zadrúžnega doma ob številni udeležbi zavednega občinstva. Otvoril jo je šolski upravitelj g. Josip Napokoj z lepim pozdravnim govornom, a učiteljica gđe. Kovičeva je krasno orisala zgodovinski pomen Vidovega dneva in opisala vse naše borbe za osvobodjenje. Mladinski pevski zbor pod vodstvom učitelja g. Kotnika je zapel nekaj lepih narodnih pesmic. Sledile so primerne deklamacije in igrice, ki jih je predvajala sokolska deca. Prav učinkovit je bil prizor »Slovenska Kosovo«, ki slika življenje in trpljenje bratov za našimi mejami. Vsa proslava je bila zelo slovesna in dobro izvajana. Prisotstvovali so ji skoro vsi občinski odborniki s predsednikom g. Tomcem, člani krajevnega šolskega odbora, Sokoli s starostom g. Tomanom, gospodje orožniki in starši mladine. Priznati moramo vrlému učiteljskemu zboru, da vzgaja mladino v pravem narodnem duhu, v ljubezni in zvestobi do Jugoslavije in njenega blagega vladarja.

Mosta na zaloški cesti, katerega je porušilo lansko deževje, še vedno niso pričeli graditi. Imamo sicer zasilen most, ki pa ni za težke to-

vore in ovira vožnjo na prometnem kraju. Zelimo prav resno, da bi se gradba tako potrebnega mostu vendar predolgo ne odlašala.

Vsi, ki smo gledali v Zalogu junaškega «Divjega lovca», smo bili trdno prepričani, da je obležal mrtev v prepadu. Pa smo se motili. Naš vrli Janez je pobegnil iz gorskega prepada v zgodovinski Črni graben, kjer se bo v nedeljo 8. julija ob pol 4. popoldne spet pojavil s svojo ljubljeno Majdo in šaljivim Tončkom nad Lukovico na divnem Rusovem griču. Sledili mu bodo vsi njegovi prijatelji, pa tudi preganjalci, ki ga bodo tamkaj morda bolje pogodili. Kogar zanimajo lepe predstave, naj pride pogledat.

IZ PEŠKE KOTLINE.

Peče, ob koncu junija.

Na pobudo našega šolskega upravitelja gosp. Mrčuna smo začeli tukaj prav lepo napredovati. Nedavno smo ustanovili gasilsko četo, kateri načeluje posestnik in gostilničar g. Ivan Mal, poveljuje pa ji g. Anton Prosenc, posestnik in kleparski mojster. Zanimanja za novo društvo je dovolj, nimamo pa še krojev in potrebnega orodja. Delovati smo pričeli s pevskim odsekom, ki šteje že 16 članov. Na praznik 29. junija smo priredili prvi pevski koncert, ki se je prav dobro obnesel. Na prostornem dvorišču pred znano Banturjevo gostilno se je nabralo obilo domačih in tujih gostov. Občinstvo je pozdravil g. Tomc, predsednik moravske občine, ki je pozival gasilce k vztrajnemu in požrtvovalnemu delu, pa tudi občane, naj jim bodo naklonjeni s prostovoljnimi darovi. Nato je gospod upravitelj otvoril koncert s pozdravnim nagovorom, zatem pa so nastopili pevci, ki so zapeli več umetnih in narodnih pesmi. Občinstvo se ni moglo načuditi, kako se je utegnil mladi pevski zbor v kaj kratkem času toliko naučiti. Gospodu upravitelju moramo zares čestitati, ker je dosegel, kar se pri nas še nikomur ni posrečilo. Ko so utihnili pevci, se je oglasil mešani pevski zbor iz Moravč pod vodstvom učitelja g. Kotnika. Krasnemu petju moravskega zbora je sledilo viharno ploskanje. Koncert je zaključilo petje domačega moškega zbora, čemur je sledila živahna prosta zabava. Običajnega plesa in harmonike nismo pogrešali; vse to nam je nadomestilo mično petje gasilskega zbora, pa tudi Moravčanov in fantov iz Kolovrata, ki so v lepem številu posetili našo prireditev.

Enorazredna peška osnovna šola se je razširila letos v dvorazrednico. Obiskuje jo preko 100 otrok, a bo število še naraslo, ker dobimo z novim šolskim letom nekatere vasi naše občine, odkoder so doslej hodili otroci v šolo na oddaljeno Vače. Kot druga učna moč je bil nastavljen v tekočem šolskem letu tukaj bivši šolski upravitelj iz Motnika. Ali bo gospod ostal tu dalje časa, ne vemo. Želeli bi, da bi odločujoče oblastvo pri nas namestilo učiteljico, ki bi poučevala ženska ročna dela, česar starši prav občutno pogrešajo.

Naša župnijska cerkev je prav okusno popravljena in prenovljena. Nedavno nedeljo smo imeli v Pečah slovesno kronanje kipa Marije pomočnice. Čulj smo lep cerkveni govor in videli krasno procesijo z Marijinim kipom.

PISMO IZ RAKE.

Raka na Dolenjskem, julija.

V nedeljo 17. junija je priredil naš Sokol mladinsko akademijo z lepim sporedom. Namen akademije je bil, pokazati uspeh dela mladine v društvu preko zimskih mesecev. Poleg drugih prostih vaj je izvajala mladina tudi posebne vaje, ki jih je sestavil br. Komana nalašč za ta nastop. Mladina se je prav dobro odrezala. Vodstvo akademije je bilo v spretnih rokah s. Ličarjeve in br. Komana. Peset je bil zadovoljiv, čeprav je bil lep dan in so bili ljudje zaposleni na travnikih pri senu, katerega je bilo treba spraviti pod streho.

Naši vinogradniki so imeli mnogo opravka s škropljenjem trt. Kaj posebne trgatve pa ne pri-

čakujemo. Na trtah se še letos pozna toča, ki je pred letom dni oklestila vse tako, da so ostale trte popolnoma gole.

Pozabiti ne smemo naših vrlih gasilcev, ki so se po preosnovi resno poprijeli dela in prinesli več življenja v društvo. Zdaj se marljivo pripravljajo za okrožno vajo, ki bo 8. t. m. v Krškem. Urijo se pod vodstvom požrtvovalnega poveljnika Mladiča, ker nočejo biti zadnji med ostalimi društvi. V zimskih mesecih je društvo priredilo samaritanski tečaj, ki so ga je udeleževalo tudi članstvo okoliških društev.

Pred nekaj tedni sta praznovala v naši občini zlato poroko zakonca Tomažin Anton in Marija iz Brezij, dva dobra in napredna gospodarja. Njuno sorodstvo je razkropljeno po Franciji in Ameriki in so vsi zvesti naročniki «Domovine». Zlatoporočencema bodi še mnogo let!

IZ ŽIVLJENJA V ROGASKI SLATINI.

Rogaška Slatina, junija.

Lansko leto se je ustanovila pri nas strelska družina z 68 člani, ki je marea pričela graditi strelišče pod nadzorstvom predsednika družine g. Aršiča, ki se mu moramo še posebno zahvaliti za denarno pomoč. Da bi mu v tem oziru sledili še drugi!

Pevsko društvo «Sloga» se je tako rekoč prekrstilo v društvo fantov in deklet. Dne 10. junija je društvo priredilo tekmo kosev, pri kateri so naši fantje pokazali prav lep uspeh. Med 12 kosev tekmovalci je bil prvi Ivan Kamenski, ki je dobil prvo nagrado. Prav tako so bili vsi drugi tekmovalci nagrajeni z manjšimi nagradami.

Pred dnevi je šel zdrav in čil posestnik Ignacij Potočnik iz Cerovca v spremstvu žene na delo v vinograd. Med potjo pa je omahnil in zadet od kapl izdihnil v natočju svoje žene. Pokojnik je bil priljubljen in dober mož, ki je vsakomur rad priskočil na pomoč. Štel je komaj 39 let. Bodi Ignaciju ohranjen blag spomin, preostalim pa izrekamo iskreno sožalje!

Dne 24. t. m. je bila v čisto zasedeni gledališki dvorani sokolska akademija. Videli smo, koliko premorejo naši marljivi Sokoli. Po pozdravnem nagovoru starešine br. dr. Koltererja so nastopili člani, članice in naraščajniki, ki so bili deležni živahnega odobravanja pri občinstvu.

A. K.

VOLITVE V ŠMARJU PRI JELŠAH IN DRUGE NOVICE.

Šmarje pri Jelšah, julija.

V naši trški občini so bile občinske volitve 24. junija. Predsednik občinske organizacije JNS in dosedanji občinski predsednik g. dr. Viktor Lorgjer je glede na odgovorno delo, ki čaka občino v bližnji bodočnosti, izkušal pritegniti vse sloje prebivalstva k sodelovanju. Dasi nosi trg kot tak ogromno večino bremen, je vendar pri zadevnih pogajanjih nudil bližnji okolici, ki spada pod trško občino, tretjino vseh mandatov v občinskem odboru. Toda neki ljudje, ki so vse drugo prej kakor priljubljeni, ki so se že davno onemogočili s svojim javnim delom in ki so tudi nepomirljivi nasprotniki stvarnega dela, so stavili zahteve, ki so bile nesprejemljive. Vendar pa se je g. dr. Lorgjerju kot nosilcu liste, za katero se je že vnaprej s podpisi izjavila ogromna večina trškega prebivalstva, posrečilo sestaviti pametno sporazumno listo in tako v kali onemogočiti poizkuse častihlepnikov, da bi sploh mogli sestaviti kako drugo listo. Kljub agitaciji nepomirljivih za vzdržanje pri volitvah je glasovalo 68 odstotkov vseh volilcev za listo g. dr. Lorgjerja. K lepemu uspehu moremo samo čestitati in prepričanju, da bo občinski predsednik tudi v bodoče znal okrog sebe družiti vse ustvarjajoče sile ne glede na nekdanje politično prepričanje za gospodarski napredek in razvoj občine.

Eden najnepomirljivejših stebrov nekdanje SLS, bivši oblastni poslanec in oblastni odbornik, bivši načelnik sreskega cestnega odbora in tudi član pripravljalnega odbora za bojvniško akcijo v

Šmarju pri Jelšah g. Ivan Turk iz Lešja je bil pri okrožnem sodišču v Celju 26. junija zaradi raznih nedopustnih manipulacij, ki jih je zagrešil kot bivši načelnik sreskega cestnega odbora ob priliki gradnje nove občinske ceste Belo—Zibika, obsojen na mesec dni strogega zapora in na enoletno izgubo častnih pravic. Sodba je nepogojna. Turka je zagovarjal vodja pisarne dr. Ogrizka v Celju g. doktor Likar. Značilno je, da je prišel g. Turk prvi pod «veliki valjar pravice», s katerim je še nedavno kot član pripravljalnega odbora bojvnikov na bojvniškem shodu v Šmarju z govorniškega odra grozil drugim.

Za dne 27. junija je g. sreski načelnik sklical v Šmarje anketo o elektrifikaciji šmarskega sreza. Razprava, katere se je udeležilo poleg zastopnikov prizadetih občin in podjetij mnogo drugih zanimancev iz sreza in kot zastopnik banske uprave inženjer g. Rueh, se je vršila na osnovi načrta in proračuna, ki sta bila izdelana pri banski upravi. Izkazalo pa se je med razgovorom, da so stroški preračunjeni tako visoko (enkratni prispevek v iznosu 400 odstotkov davčne moči iz leta 1930.), da bi jih naš siromašni okraj zlasti danes sam nikakor ne zmogel. Zato bo nujno potrebno, da nas tudi banska uprava podpre.

Seja sreskega cestnega odbora se je vršila 27. junija v Šmarju. Med drugim so se obravnavale razne cestne zadeve. V načrt cestnih gradb je bila sprejeta gradba ceste Loka—Virštanj, ni pa mogla biti sprejeta zaenkrat v načrt tudi gradba ceste Sodna vas—Sveti križ (obsotelska cesta), ker bi postala davčna preobremenitev prebivalstva preveč občutna.

Redna letna sreska skupščina JNS za šmarski srez bo v nedeljo 8. t. m. ob pol 10. dopoldne v sokolski dvorani pri Habjanu. Na skupščini bo poleg domačega narodnega poslanca g. Vekoslava Spindlerja in člana banovinskega sveta g. Florijana Gajška poročal o položaju tudi minister na razpoloženju g. dr. Albert Kramer. Polnoštevilna udeležba vseh odposlancev občinskih organizacij obvezna. Pristop bodo imeli tudi drugi člani in prijatelji stranke.

SOKOLSKA IN ŠOLSKA SLOVESNOST V VUZENICI.

Vuzenica, julija.

Dve lepi slavnosti smo imeli meseca julija v Vuzenici. Dne 17. junija je bila proslava 15letnice obstoja tukajšnjega Sokola obenem z letnim nastopom vseh oddelkov. Pod vodstvom načelnika brata Josipa Mravljaka, vadiateljev bratov Andrica in Vollmaierja in sester Vobovnikove, Majnikove in Hauptmanove je nastopil oddelek za oddekom ter izvajal največ za to leto predpisane vaje, ki so bile vse dobro podane. Ako uvažujemo, da se je naš Sokol razvil iz prav skromnih početkov v krepko društvo s 132 telovadci, moramo reči, da je napredovanje prav lepo in da so uspehi vidni.

Kljub hudim časom je obiskala prireditev velika množica ljudi, ki so pazljivo spremljali vse točke in nagradili nastopajoče članstvo z odobravanjem. Posebno moramo še poudariti skladnost izvajanja vaj z godbo (klavir), kar se na deželi navadno ne opaža.

Druga slavnost se je vršila na Petrovo 29. junija. Tukajšnja šola je slavila tri obletnice: 150letnico, odkar je javna in obvezna, 100letnico, odkar ima lastno streho, in 50letnico, odkar se poučuje v sedanji šoli. Slavnost se je začela zjutraj s slovesno službo božjo. Po maši se je začel pomikati sprevod z deco in učiteljsvom na čelu, z godbo in dolgimi vrstami občinstva proti Sokolskemu domu, kjer je bil stik. Med mašo so se sicer začeli zbirati oblaki, a jih je vendar veter odnesel dolj proti zapadu.

Navzočne je pozdravil najprej v imenu šole šolski upravitelj gosp. Vollmaier in očrtal razvoj šole v Vuzenici. Nato je izrekel pozdrave oblastev šolski nadzornik g. Peruš, ki je naglasil, da nam

je treba poleg umske tudi vsakdanje srčne izobrazbe, zadovoljstva in medsebojnega zaupanja. Fran Mravljak je poveljeval vzgojno delo učiteljsstva in pri tem zlasti naglasil 34letno delovanje Simona Vihra na vuzeniški šoli. Slavnostni govornik g. Ante Hren je očrtal v glavnih obrih zgodovino vuzeniške šole in pri tem povzdignil poleg Vihra še 36letno delovanje učiteljice Ivke Vidmarjeve v Vuzenici. Spomnil se je tudi navzočne učiteljice Negovetičev in zaslužnih mož Verdника, Kresnika in Pregla. Deklamacija in petje otrok sta zaključila ta del slavnosti.

Potem je bila v šoli otvorjena šolska razstava, ki je zbudila med gledalci mnogo občudovanja. Vsa deca je bila pogoščena in obdarovana s knjižico «Sokolstvo v Vuzenici». Popoldne so pokazali otroci svoje otroške zmožnosti pri igri «Pogumnem Tončku», ki je izvrstno uspela.

Vsa slavnost je odlično uspela, kar je le po hvaino za Vuzenico.

NAŠI NA TUJEM

NOVICE IZ AMERIKE.

Chicago, junija.

V Chicagu je ubil Antona Aničiča električni tok. Bil je jezen na fantaline, ki so zvečer pred njegovim stanovanjem igrali žogo. Zato je vzel kladivo, splezal na steber in udaril po žarnici, da bi fantalinj ne imeli luči. Pri tem je prišel v stik z golo žico in se je zgrudil mrtev na tla. Štel je 51 let. — V Pueblu sta se Anton Geršič in Janez Zobec peljala z avtom na izlet, pa sta se po nesreči prevrnila na ovinku. Geršič je bil na mestu mrtev, Zobec pa je umrl drugega dne. Prvi je štel 33 let in zapušta ženo, majhnega otroka in mater, drugi pa je štel 27 let in je bil samec. Oba sta se rodila v Ameriki. — V Canon Cityju je umrl Frank Ferkul, star 69 let, doma iz Lašč. Zapušta ženo, sina in hčer. — V Mc Gregorju je umrl Franc Jakše, star 78 let in doma iz Uršnih sel. Zapušta dva sinova v svojem kraju, tretjega sina pa v Kanadi in hčer v Clevelandu. — Kakor poroča čičaška «Prosveta», bo izšla knjiga Louisa Adamiča «Dinamit» v kratkem v novi predelavi in povečani izdaji. Cena bo nižja, kakor je bila prvi knjigi.

Iz Bruay-ja en Artois (Francija) nam pišejo: Ker «Domovina» v Franciji vsi radi beremo, prosimo za objavo teh vrst. Tu nas je precej Slovencev in tudi nekaj Hrvatov, ki smo vsi zaposleni v rudnikih. Imamo dve društvi, in sicer Sokola in Društvo Sv. Barbare. Sokol je priredil 24. junija proslavo Vidovega dne. Udeležba je bila lepa. Počastil nas je tudi naš konzul g. Ilič iz Lilleja. Prav pristržno se mu zahvaljujemo za njegov govor, s katerim nas je v nemal za našo prelepo domovino Jugoslavijo in nam obrazložil pomen Sokolstva. Zahvaljujemo se tudi Sokolu iz Salaminesa, ki nas je obiskal v lepem številu. Pri nastopu smo videli prav uspele telovadne točke moškega in ženskega naraščaja, za kar gre zahvala bratu načelniku. Za naraščajem je nastopil naš marljivi pevovodja z mladinskim pevskim zborom, ki je zapel več lepih pesmi. Sledile so tri igre: «Dediščina», «Materin god» in «Naša deca», ki so bile vse podane dobro po zaslugi režiserja in igralcev. Vidimo torej, da se naš Sokol v Bruay-ju lepo razvija, čerpav mu še nekateri naši rojaki nasprotujejo.

Banka Baruch

15, Rue Lafayette, PARIS

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršni vse bančne posle najkulantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66; Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 56

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Jagodova pogača. Umesi v testo 21 dek moke, sedem dek sirovega masla, sedem dek sladkorja, dve jajci, malo soli, žlico ruma in pol zavitka pecilnega praška. Testo dobro umesi, prereži na dva neenaka dela in ju še enkrat premesi. Večjo polovico tanko razvaljaj v velikosti pekače. Pekačo dobro namaži, položi vanjo testo ter ga namaži z jagodami. Rdeče jagode pripravi takole: Pol kile jagod in pol kile sladkorja mešaj približno pol ure, da se zgosti; nato pa namaži po testu. Iz druge polovice testa pa napravi dolge svaljke, naredi mrežo v pekačo ter speci. Pečeno in še toplo zreži na poljubne kose in daj hladno

na mizo. To pecivo ostane dobro več dni in ne izgubi svežosti.

Jagodovi krofi (bobi). Zmešaj v loncu četrt litra mleka in četrt litra moka, nato kuhaj mešaje tako dolgo, da se testo loči od lonca in kuhalnice. Ko se testo malo shladi, primešaj eno jajce in dva rumenjaka, dve žlici sladkorja v prahu, malo vanilije in eno žlico olupljenih zmletih mandeljnov. Iz tega testa oblikuj z žlico majhne krofe, jih pokladaj na pomazano pekačo in jih speci. Pečica naj bo precej topla. Pečene in še tople na eni strani malo zareži in nadevaj s svežimi jagodami (jagode dobro posladkaj) ali pa s poljubno mezo, jih potresi s sladkorjem in daj na mizo. Lahko pa tudi pripraviš isto testo, oblikuješ z žlico krofke in jih ocvreš v masti kakor navadne krofe. Ocvrte krofke posladkaj in daj zraven jagodov ali malinov kompot.

Omleta z mesom. Ko kuhaš za kosilo juho, skuhaš malo več mesa in ga pripravi za večerjo takole: Kuhano meso zmelj na strojčku in ga na malo masti, narezani slanini in čebuli malo popraži. V loncu pa zmešaj za testo: štiri rumenjake, štiri žlice kisle smetane, tri žlice moka, malo soli in trd sneg štirih beljakov. Plitvo kozo dobro namaži, zlij noter pripravljeno testo, ga razlij po vsej kozi in potresi na testo prepraženo meso, nato pa v pečici speci. Pečeno zvij, zreži na poljubne kose in daj takoj na mizo. Zraven daš solato, gobovo omako, paradižnikovo omako ali špinačo.

Solata z gorčičnim polivom. Ker je zdaj solata skoro vsak dan na mizi, jo za izpremembo lahko takole pripravimo: Solato otrebimo, dobro operemo in ocedimo, nato pa jo polijemo in zmešamo s polivom, ki ga napraviš takole: Mešaj eno žlico gorčice, noževo konic slačkorja v prahu, sol, poper, malo drobnjaka in toliko olja in kisa, kolikor ga navadno denemo na solato; ko si pripravila polivko in jo dobro zmešala, jo polij po solati in daj takoj na mizo.

Praktični nasveti

Kadar kupiš novo metlo ali krtačo za ribanje, ju pred prvo rabo popari z vrelo vodo in daj sušiti, nato šele metlo ali krtačo uporabi. Metlo imej vedno na suhem in obešeno in je ne postavljal kar v kak kot, kjer se skrivi. Kadar pometaš, rabi metlo od obeh strani, da se povsod enako izrabi, ker jo imaš tako dalje časa, kakor če se izrabi le na eni strani.

Mastne madeže spraviš iz svite, če jih potrešeš s krompirjevo moko (dobiš v drogeriji), čez čas pa moko stepeš z madeža. Če krompirjeva moka ni posrkala vsega madeža, ponovno posuj po madežu, dokler madež ne izgine. Odstraniš pa mastne madeže lahko tudi z nastrgano kredo.

Kadar nam oboli kakšno pišče in žalostno postaja okrog, mu izkušajmo pomagati z oljem in poprom. Bolno pišče najprej pregledamo, ali ni morda ranjeno ali pičeno. Potem mu odpremo kljunček in vlijemo vanj eno čajno žličko olja s tremi celimi popri. Čez nekaj časa mu damo spet nekoliko olja in naslednji dan tudi. Olje in poper dobro vplivata na prebavo.

Kadar se pločevinasti dimniki preveč zakadijo in se nabere preveč saj, si lahko pomagamo na ta način, da zažgemo v dimniku pri peči kos zmečkanega papirja. Zračni tok potegne goreči papir, ki požge vse saje.

Glinaste vaze lahko porabimo za sveže cvetlice, ki potrebujejo vodo, ako jih na notranji strani prevlečemo z lakom, ki ne prepušča vode.

Pri solnčenju ne smemo kože takoj izpostaviti hudemu solncu, ker nas solnce lahko preveč opeče. Le počasi se moramo privaditi solncu. Kožo pa je treba vedno poprej namazati z oljem ali kako drugo rastlinsko maščobo. Razne maže in olja dobimo v drogeriji. Po solnčenju, ko smo se malo shladili, se pa umijemo in po potrebi namažemo z mažo, ki ni mastna, da ostane koža mehka in gladka.

PREKMURSKI GLASNIK

ZA POSPEŠEVANJE REJE SVETLOLISASTE GOVEDI

Beltinci, junija.

Dne 23. junija je bil pod predsedstvom gosp. inž. Mikuža tretji občni zbor delavne Zveze selekcijskih društev za svetlolisasto goved. V zvezi je včlanjenih 27 selekcijskih edinic iz srezov Lendave, Murske Sobote in Ljutomera in iz sodnega okraja Sv. Lenarta v Slovenskih goricah, ki so skoro vse poslale svoje odposlance na zbor. Banko upravo je zastopal živinorejski strokovnjak inž. g. Venko.

Iz poročila načelnštva je bilo razvidno, da so ocenjevalne komisije zveze odbrale za plemo v teku svojega delovanja 2054 krav, med katerimi je več dobrih molznic, ki so dale nad 4000 litrov mleka na leto, kar je zelo pomembno, če se pomisli, da svetlolisasto govedo ne spada v prvo vrsto mlečnih pasem. Na ta način odbrana ženska plemenska žival, oplemenjena s prvovrstnimi bikii, bo ustvarila postopno s stalno odbero potomstvo, ki bo v vsakem oziru ustrezalo. V letu 1933. so starejša društva že prodala za plemo 39 bikov in bikev in 12 teličk za skupno vsoto 102.510 Din, kar dokazuje, da hočejo zanimanci v tem pasemskem okolišu kupovati le ono plemensko živino, za katero lahko dobijo rodovniške izpiske, iz katerih sta med drugim predvsem razvidna pokolenje in mlečnost prednikov nakupljenih živali.

Zveza polaga veliko važnost na to, da se molzno nadzorstvo pri kravah, vpisanih v rodovnik, strogo in vestno izvaja. Zato je zaposlenih 43 društvenih molznic nadzornikov in dva zvezna potovalna nadziratelja, ki imata nalogo, da ugotavljata, ali člani in molzni nadzorniki pravilno vodijo beležke pri poedinih kravah o količini namolženega mleka. Pri posameznih društvih plemeni zdaj 27 bikov, po večini originalcev. Glede na 2054 rodovniških krav pa bi bilo želeli, da se s pomočjo javnih sredstev nakupi še nekaj bikov, da bi na ta način dobila vsa društva dovoljno število plemenjakov, ki so v resnici neizogibno potrebni pri smotrni odberi živine v svetlolisastem pasemskem okolišu.

Iz Lucove nam pišejo: Otroci, obiskujoči šolo v Šulincih, so imeli v nedeljo 24. junija lepo šolsko proslavo s prostimi vajami, petjem, nastopom tamburaškega zboru, deklamacijami, dvema enodejankama «Darežljivi otroci» in «Lažni zapeljivec» in dramskim prizorčkom «Vprašanje solnčecu». Vsa čast šolski deci za tako lepo prireditve. Šola je bila nabito polna gledalcev. Največ zahvale gre gospe upraviteljici Kavčičevi Amaliji in gđ. učiteljici Bizjakovi Veri. — Po hudi suši imamo zdaj dovolj dežja. Suša nam je vzela zlasti seno, da zdaj ne vemo, kako bomo pozimi prehranjevali živino. Denarja ni, da bi si mogli kupiti krmo. Da bi vsaj pridelki, ki jih prodajamo, imeli kakšno ceno.

PROGRAM RADIA LJUBLJANE

Nedelja, 8. julija: 8.15: poročila; 8.30: gimnastika (Pustišek Ivko); 9.00: versko predavanje (dr. Gvidon Rant); 9.30: Trbovlje III. (Ludovik Mrzel); 10.00: prenos iz stolnice; 11.00: radijski orkester; 12.00: čas, češka lahka glasba na ploščah; 16.00: Pomen in potreba standardizacije kmetijskih pridelkov (Alojzij Jamnik); 16.30: Josip Jurčič: Jurij Kozjak (zvočna igra); 17.30: slovenske narodne (reproducirani kvarteti in okteti); 20.00: Schumannovi dueti (Korenčanova in Drmota); 20.45: radijski orkester; 22.00: čas, poročila, vački v reproducirani glasbi.

Ponedeljek, 9. julija: 12.15: orkester balalajk v reproducirani glasbi; 12.45: poročila; 13.00: čas, reproducirane operne koračnice; 18.00: Alkoholne in brezalkoholne sadne pijače (Travnova); 18.30: Janičarji II. (Rudolf Dostal); 19.00: radijski orkester; 19.30: zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna); 20.00: sonatni večer (Trost Ivan z goslimi in Heribert Svetel na klavirju); 21.00: narodne v ženskem tercetu; 21.30: radijski orkester; 22.00: čas, poročila, lahka glasba.

Torek, 10. julija: 12.15: Ravelove kompozicije v reproducirani glasbi; 12.45: poročila; 13.00: čas, reproduciran orgelski koncert; 18.00: otroški kotiček (Kunčičeva skupina); 18.30: Malo šale za naše male (reproduciran koncert); 19.00: Sokolstvo; 19.30: Med prodajalci in kupovalci na ljubljanskem trgu (Ciril Hočevar); 20.00: Mozartova ura (Oberwalderjeva in Mirko Jelačin); 21.00: radijski orkester; 22.10: čas, poročila; 22.30: angleške plošče.

Sreda, 11. julija: 12.15: reproducirane operne arije; 12.45: poročila; 13.00: čas, citre in harmonika v reproducirani glasbi; 18.00: komorna glasba (radijski kvintet); 18.30: O verstvih (Fran Terseglav); 19.00: radijski orkester; 19.30: literarna ura: Alma Almatova (dr. Preobraženski); 20.00: violinski koncert Fanike Brandlove; 20.45: Ravnik: Segvidile, ciklus za tenor solo (Drmota) in klavir (Ravnik); 21.30: oktet «Ljubljanskega Zvona»; 22.00: čas, poročila, lahka glasba.

Četrtek, 12. julija: 12.15: donski kozaki pojo na ploščah; 12.45: poročila; 13.00: čas, reproducirana angleška plesna glasba; 18.00: Mistika mohamedanstva (Vladimir Regally); 18.30: Knjižni pregled (Mrzel Ludovik); 19.00: plošče po željah; 20.00: prenos iz Beograda; 22.00: čas, poročila, lahka glasba.

Petek, 13. julija: 12.15: Zapoj mi pesem, o dekle (Slovenke pojo narodne na ploščah); 12.45: poročila; 13.00: čas, reproduciran klavirski koncert; 18.00: radijski orkester; 18.30 izleti za nedeljo: Po loškem gospodstvu (Ante Gaber); 19.00: radijski orkester; 19.30: Narodna odbrana; 20.00: prenos iz Zagreba; 22.00: čas, poročila, lahka glasba.

Sobota, 14. julija: 12.15: reproduciran koncert: ksilofon in tubafon z orkestrom; 12.45: poročila; 13.00: čas, slovenske narodne v orkestralni reproducirani glasbi; 18.00: reproducirani valčki in polke; 18.30: zabavno predavanje (Reš Franjo); 19.00: koroška ura (Megendorfer); 19.30: zunanji politični pregled (dr. Jug); 20.00: vesela ura: slovenske narodne z orkestrom (Zupanova, Drmota in Jug), Magistrov tercet, kratke veseloigre; 22.00: čas, poročila, lahka glasba.

ZANIMIVOSTI

NAPAD ROPARJEV NA KITAJSKO SIROTIŠNICO.

Bilo je minilo jesen. Neizmeren strah je zajel vse kitajsko mesto Suiting. Roparji, ki se izdajajo za komuniste, se bližajo mestu. Tamošnji misijonar je prejel ukaz, da zapusti mesto. Zaman izkuša pregovoriti tudi sestre, da bi šle z njim. Sestre niso prejele tega povelja in so odločene, da ostanejo in da bodo nadalje negovale tri sto sirot in dojenčkov.

Kmalu se je približala mestu četa do 600 mož. Dve uri je trajalo streljanje pred mestom

in naslednjega dne se je začelo plenjenje, ki se je vršilo ves dan. Zaenkrat je ljudstvo odbilo roparje, da niso uničili sirotišnice. Naslednjega dne so se nasilja nadaljevala. V sirotišnici so trepetajoč ležali malčki pod odejami. Naslednjega jutra so zadoneli močni udarci na glavnih vratih sirotišnice. Drhal je izkušala vdreti v notranjost. Sestre so v naglici zadelale vrata, toda neki mož je preplezal zid in jim svetoval, naj rajši odprejo, sicer jim bodo roparji vse do zadnjega uničili. «Naredite tako, da drhal ne bo našla tujih sester, temveč samo kitajske in pa otroke!» je svetoval. Tako se je tudi zgodilo.

Ko so bili divjaki enkrat v notranjosti, so kmalu izsledili pet evropskih sester, ki so jih odveli na cesto. Vsem je bilo jasno, da jih hočejo umoriti. Toda mestno prebivalstvo, posebno še siromaki, ki so stali okoli njih, so jih začasno obvarovali. Viharno so zahtevali od razdviženih vojakov, da ne smejo storiti redovnicam ničesar žalega. «One se zavzemajo za vse zavržene otroke, skrbe za naše bolnike in pri tem nočejo ničesar za sebe.»

Nato so zahtevali roparji vsa zdravila iz lekarne, pri čemer so sramotili misijonarko. Samo en ropar je bil bolj prijazen. Ženske so bile prepričane, da je ženska, ki se je preoblekla v vojaka in nosi puško. Misijonarkam so vzeli ure, prstane, nalivna peresa, kratkomalo vse, kar so našli pri njih. Druga skupina pa se je razkropila po poslopju in pograbila vse, kar ji je prišlo pod roke.

Zdaj so roparji zahtevali tudi denar. Prednica je najprej pokazala na vlomljeno blagajno, nato pa je žrtvovala še nekaj sto dolarjev, ki jih je imela skrite v pralnici. Pripravila jih je bila za delavce, ki so gradili prizidek sirotišnice. Lopovi pa še tudi zdaj niso bili zadovoljni, pograbil so razno orodje ter začeli neusmiljeno udrihati po ubogih sestrah. Silen udarec je bil namenjen neki majhni sestri in bi jo gotovo smrtno zadel, če se ne bi kol zadel v jekleno vrv za perilo. Podoba je bila, da je konec žaloigre že blizu. Tolovaji so potegnili samokrese in vpili: «Vse vas bomo postrelili!» Sestre so, krvaveče iz mnogih ran, poklekile v svojih s krvjo omadeževanih belih oblekah na tla, da bi se pripravile na smrt. Roparji so smatrali to kot prošnjo za milost, toda ena kitajskih sester je glasno zaklicala, da le molijo in ne prosijo za milost.

Spet so roparji zahtevali denar. Ko niso ničesar našli, so se ponovno lotili sester. Tedaj pa so se zgrnili okoli njih otroci, ki so napravili pravi zid okrog svojih varuhinj in klicali: «Najprej morate nas pobiti!» Vojaki so se vrgli na otroke, za lase so jih vlačili sem in tja, tolkli so jih brezobzirno in tudi kitajske sestre, ki so malčke hotele braniti, so dobile udarce, a kljub temu so ostale na mestu. Ko je hotel eden roparjev zamahniti z držajem revolverja po glavi prednice, se mu je nenadno postavilo nasproti komaj dvanajstletno dekletce, ki je s svojim teleskom ujelo silen udarec. Vsa v ranah se deklica ni umaknila s svojega mesta. Drugo deklico, ki je bila hroma, so vrgli na tla in jo pohodili, spet drugo pa za lase obesili na drevo. Okoli stoječi so ji odrezali kite in jo tako rešili.

Tako so divjali roparji od enajstih dopoldne do sedmih zvečer. Nato so se umaknili. Takoj so kitajske sestre, otroci in ostali kristjani prisilili sestre, da so preoblečene v delavce ubežale iz mesta. Tri dni so potovale preoblečene, dokler niso prišle v varne pokrajine.

× **Ljubavna žaloigra v samostanu.** Iz Aten poročajo, da se je odigrala v ženskem samostanu v Tebah ljubavna žaloigra. Redovnica Stanislava Theodoropulosova je prišla na policijo in povedala, da je ustrelila arhitekta Cerepisa. Policija je uvedla preiskavo in ugotovila, da je Cerepis lazil za Theodoropulosovo in ji vsiljeval svojo ljubezen, še preden je stopila v samostan. Zadnje čase so samostan prezidavali in gradbena dela je vodil arhitekt Cerepis. To priliko je porabil, da se je večkrat sestal s Theodoropulosovo in ji na

vse načine prigovarjal, naj pobegne z njim iz samostana. Redovnica je povedala to prednici in si izprosila od nje revolver, da bi se mogla braniti. Neke noči je vdrl Cerepis s svojimi prijatelji v samostan, hoteč ugrabiti kraljico svojega srca. Vdrl je v njeno celico, toda redovnica se mu je postavila v bran in ga ustrelila. Policija je vzela njeno izpoved na znanje, ni je pa aretirala, temveč jo je poslala nazaj v samostan.

× **Načrt vseslovanske države.** Neki češki list prinaša načrt vseslovanske države, ki ga je napravil dr. Kramaj kratko pred nastankom svetovne vojne leta 1914. ter ga je predložil tedanjemu ruskemu zunanjemu ministru Sazonovu. Načrt je poslalo v Petrograd rusko poslaništvo na Dunaju. Osnutka načrta ni več, ker ga je Kramaj pri neki preiskavi avstrijskih oblastev leta 1917. uničil. Članek pravi, da si je Kramaj takole zamišljal Slovansko državo: «Urejena naj bi bila po vzorcu predvojne Nemčije in naj bi sestajala iz Rusije, ki bi bila carstvo, Poljske in Češke, ki bi bili kraljevini, iz Bolgarske (carstvo), Srbije (kraljevina) in Črne gore. Na čelu teh zveznih držav bi bil kot vrhovni poglavar ruski car. Vse države bi imele skupni državni zbor. Carinskih mej ne bi bilo, državni jezik v tem vseslovanskem carstvu pa bi bila ruščina.»

× **Sedem smrtnih obsodb v Leningradu.** V Leningradu se je zaključila razprava proti 55 uradnikom, ki so bili obdolženi, da so sleparili v zadrugah in mestnem podjetju. Vodil jih je nekdanji carski polkovnik. Mestno upravo Detskega sela (nekdanjega Carskega sela) so oškodovali za 500.000 rubljev. Ze ko so bili aretirani, so mnogi obtoženci izjavili, da so to delali namerno, ker so ostali zvesti nekdanji Rusiji. Sedem obtožencev je bilo obsojenih na smrt, 17 pa na deset let ječe.

× **Hud potres v Turčiji.** Iz Carigrada poročajo, da so 20. junija zvečer v turškem mestu Mugliju imeli hud potres, ki je pol mesta uničil. Potres so znatno manj občutili tudi v Carigradu.

× **50 km dolg oblak kobilic.** Iz Južne Afrike prihaja poročilo, da se je pokazal na nebu oblak kobilic, ki se je raztezal 50 km v dolžino. Kmetje so s strahom opazovali ta nenavaden pojav. Kobilice so se med velikanskim šumom spustile na tla. Njihov naval je bil tolikšen, da so se drevesa pripogibala zaradi viharja, ki so ga povzročale kobilice. Te so v kratkem času pokrile vse polje in požrle vse rastline. Državna oblastva so takoj poslala na pomoč vojaštvo, ki je šlo nad kobilice z metalci ognja in s škropilnicami arzenika. Kobilice so pokrile kakih 1500 m dolgo in 150 m široko ploskev. Po nastopu vojaštva je obležalo na bojišču na milijone kobilic. Naposled so oblastva pritegnila k sodelovanju še letala, ki so obdelovala kobilice z raznimi strupi iz zraka. Kobilice se navadno preseljujejo, ko nastane v kraju, kjer se naselijo, zaradi njihove razmnožitve pomanjkanje hrane.

× **Silna vročina v Ameriki.** Vročina še zmerom pritiska po vsej Ameriki in solnčarica je zahtevala že številne žrtve. Tudi mnogo živine je poginilo. V zvezni državi Kentuckyju je znašala povprečna vročina 45 stopinj v senci, v Illinoisu pa 44 in pol stopinje. Stanje setev v južnih državah se je še bolj poslabšalo.

× **Turčija proti tujcem.** Turška vlada je izdala lani zakon o manjših obrtnih, ki je po njem pridržana pravica izvrševati manjšo obrt samo turškim državljanom. Ta zakon je že stopil v veljavo. Policijska oblastva so odredila, da morajo vsi tuji državljanji, mali obrtniki v Turčiji, v dveh mesecih svojo obrt opustiti. V bodoče bodo smeli izvrševati malo obrt samo turški državljanji. Doslej je bilo v Turčiji nad 65.000 tujih državljanov malih obrtnikov in vsi ti so kar čez noč izgubili zaslužek. Vlada jim je dovolila kakor rečeno dvomesečni rok, da svoja podjetja opuste in se izselijo, če nočejo ostati v Turčiji. Ta zakon se pa zaenkrat ne nanaša na ruske izseljence, živeče v Turčiji, ker niso niti ruski niti turški državljanji, temveč imajo samo začasne izkaznice. Samo v Carigradu je okrog 800 ruskih izseljencev. V Carigradu in v raznih

krajih Anatolije živi tudi mnogo Grkov, ki niso turški državljani, in zato jih je zadel ta zakon. Grški listi poročajo, da se bo moralo zaradi zakona o omejitvi male obrti izseliti iz Turčije najmanj 50.000 Grkov.

× **Zdravljenje s sadjem.** Profesor von Noorden je izdelal načrt za zdravljenje s sadjem. Prve dni do pet dni uživaš samo sadje in sadne soke, vsak dan kakšen poldrug kilogram. Najbolje je, da se ves čas držiš ene same vrste sadja. Samo sadje iz skupine češpelj ni primerno za takšno zdravljenje in češnje se smejo uživati le kot iztisnjen sok. Po teh prvih dneh sledijo štirje ali pet dni, ko uživaš poleg mnogo sadja tudi drugo hrano, in sicer z zelo malo soli. Nato preideš spel na samo sadje, potem znova na mešano hrano in tako naprej. Če tega ne vzdržiš, vrini vsak teden dva sadna dneva med druge dni. Koristila bosta posebno zoper toščavost. V ostalem je pod sadjem razumeti tudi razne zelenjadne soke, posebno sok kolerabe, med, kumarice, buče, paradiznike, sladko papriko in drugo. Zelo dobro učinkujejo sadni sok zoper netočnost, bolezn obisti, drisko in podobno. Vprašati pa je vedno prej zdravnika. Dobro učinkuje na presnovo človeškega telesa tudi redno uživanje sadja ali zelenjadnih sokov zjutraj na tešče.

× **Zadeva francoskega velesleparja Staviskega.** Komisija francoskega državnega zbora, ki preiskuje sleparstva Staviskega, je zaslišala tudi poslanca Henriota. Le-tá je svoj čas nastopil pred državnim zborom z odkritjem o stikih Staviskega s člani državnega zbora in policijskimi činilci. Zdaj je Henriot izjavil, da je bil Stavisky v stikih z nadzornikom varnostne službe Bonyjem. Bivši tajnik Staviskega Romagnino je pred preiskovalnim sodnikom potrdil to izjavo, češ, da lahko dokaže, da je imel Stavisky stike z Bonyjem. Bony je bil najprej odpuščen, potem so ga pa sprejeli nazaj v službo, ko je prinesel sodišču čke Staviskega. Poslanec Henriot je pred preiskovalno komisijo dalje izjavil, da je imel stike s Staviskim in njegovo družbo tudi brat bivšega ministrskega predsednika Chautempsa, odvetnik v Toursu. Preiskovalna komisija je sklenila zaslišati še Chautempsa in Romagninovo ženo. Član preiskovalne komisije Mandel je izročil komisiji dve listini ruskega denarnika Folberga, ki se mudi zdaj v Švici. Folberg je potrdil, da je plačal za Bonyja obleko in suknjo pri svojem krojaču. Poleg tega je izpovedal, da so ga litovski državljani v Parizu ovadili kot boljševiškega agenta in da bi moral biti izgnan. Obrnil pa se je na inspektorja Bonyja, ki mu je obljubil, da mu podaljša dovoljenje za bivanje v Parizu, če mu plača 1000 funtov šterlingov. Folberg je obvestil o tem policijo in je moral Bony Francejto zapustiti.

× **Usoda velikega smaragda.** V Rusiji so našli leta 1834. krasen zelenkast smaragd, ki je tehtal dva in četrt kilograma. Ravnatelj bližnje tvornice Kakovin je spravil smaragd, ki so ga pa med nepričakovano preiskavo iz Petrograda našli. Ravnatelj je bil obsojen, toda preden so ga zaprli, si je končal življenje. Usoda je hotela, da smaragd ni prišel v državno zakladnico, temveč je ostal v zasebni lastnini grofa Petrovskega, odkoder je prišel v zbirko kneza Kočubeja. Po uničenju zbirke iz leta 1905. so našli dragoceni smaragd v parku na posestvu kneza Kočubeja in ga prenesli na Dunaj, kjer ga je kupila ruska vlada in zdaj krasi rudninski muzej akademije znanosti v Leningradu. Poleg tega imajo v muzeju grudo aleksandritov, največjo na svetu, težko nad pet kilogramov. Sestavljena je iz 22 kristalov, podnevi je temnozelena, zvečer pa rdečkasta.

× **Izum proti strupenim plinom.** V Lausanni je baje nekdo izumil pripravo, s katero bo mogoče razkrojevati strupene pline in tako preprečevati njihov pogubni učinek. Aparat je podoben avtomobilski črpalki in se dá z lahkoto prenašati iz kraja v kraj. V eni uri razkroji 20.000 kubičnih metrov plina. Poleg tega ima pripravo, s katero je mogoče uničiti strupene pline tudi v zaprtih prostorih. Poskusom s tem aparatom sledi z veliko radovednostjo vsa Švica. Za aparat se je pričela takoj zanimati vlada sama.

× **Kokošja jetika.** Pri kokoših se rada pojavi jetika. Nekatero vrsto kokoši so močno okužene s to boleznijo. Ker pa zaklane perutnine ne pregledujejo, ali je zdrava, je važno vprašanje, ali se prenese kokošja jetika na človeka. Povzročitelji te jetike se nekoliko razlikujejo od povzročiteljev človeške jetike. Vendar pa poznamo primere, ko človek dobi jetiko od perutnine. Možnosti okuženja je več. Neposredni stik nastane pri krmljenju kokoši in snaženju kurnikov, lahko se pa okužimo tudi s kokošjim mesom ali z jajci. Z mesom se prenese kokošja jetika na človeka redko, ker je dobro prekuhano. Kokošja jetra pa navadno niso dobro prepečena in tako je dana možnost, da pridejo živi zarodki v človeška prebavila. V kokošjem jajcu so bacili jetike redki. Če kuhamo jajce mehko, ni jamstva, da so bacili poginili. Šele po desetih minutah kuhanja je jajce razkuženo. Po ovinkih se tudi lahko okužimo s kokošjo jetiko s prašičjim ali govejim mesom. V korist človeškega zdravja bo torej, če se z jetiko okužene kokoši pokončajo.

× **Smrt škotskega čudaka.** Na svojem vzornem posestvu Bracklehurstu je umrl nedavno najznamenitejši mož Škotske, znani kralj konj James Jardine Patterson, star 69 let. Kot dobrovoljec se je udeležil Patterson burske vojne in izgubil roko. Leto in dan je hodil tudi v najhujšem mirazu brez šuknje, bil je velik sovražnik nikotina in alkohola, pa tudi žensk, ki se jih je dosledno izogibal. Ta stari samec iz prepričanja je doma strogo pazil, da ni bilo pri hiši nobenega poročenega posla. Na posestvu Bracklehurstu ni smela služiti nobena ženska. V službo je sprejemal samo moške srednje postave, črnih las in gladko obrite, ki so se rodili kakor on leta 1865. Kdor je hotel nositi brke ali biti zaljubljen, je moral takoj zapustiti svojo službo. Vsi posli so morali jesti skupaj z gospodarjem, in sicer kot glavno jed osovraženo jagnjetino. Največja ljubljena škotskega čudaka psica «Dora» je spala z gospodarjem v beli otroški postelji z mrežo. Zadnja njegova oporoka je višek čudaštva in je temeljito razočarala sorodnike. Zapustil je nad milijon funtov šterlingov in vsakega posla se je spomnil z dvema tisočakoma. Zelja, da bi bil pokopan na živalskem pokopališču, ki ga je napravil sam, da bi počival pri svoji ljubljeni «Dori», ki naj bi jo živinozdravnik zastrupil takoj po njegovi smrti, mu ni bila izpolnjena, ker oblastva tega niso dovolila. Tako počiva «Dora» na pasjem pokopališču, njen gospodar pa v rodbinski grobnici.

× **Bolezni v vročih krajih.** Proti koncu preteklega stoletja so bili nekateri topli in tropični kraji skoro neobljudeni zaradi nalezljivih bolezni, ki so v njih razsajale. V afriški krajini okrog jezera Viktorije Nyanze je kosila domačine in koloniste čudna spalna bolezen, v deželi Zulov je pa kosila bolezen nagana živino ter onemogočala kmetijstvo, lov in popotovanje. Na otoku Kubi je razsajala tropična mrzlica, v močvirnatih krajih toplih in tropičnih krajin vseh delov sveta malarija ali zaporedna vročica, v nekaterih krajih blizu Sredozemskega morja, zlasti na otoku Malti, pa tako zvana malteška mrzlica. Zdravniki niso poznali izvora te bolezni in zato tudi ne učinkovitega sredstva proti nji. Angleško vlado je najbolj skrbela malteška mrzlica, ki je pokosila mnogo vojakov na otoku Malti, na tem važnem oporišču angleškega brodovja v Sredozemskem morju. Mnogi zdravniki so preučevali to bolezen, toda brez uspeha. Leta 1883. so poslali na Malto 28letnega vojaškega zdravnika Davida Brucea, ki ga je iz ljubezni spremljala njegova žena, da bi mu pomagala pri nevarnem preučevanju te bolezni. Že čez štiri leta je Bruce odkril povzročitelja malteške mrzlice v črevih ljudi, ki jih je ta nevarna bolezen pokosila. Nazval ga je Microbacillus Brucella melitensis. Tega bacila je vzgajil Bruce v čistih kulturah in z njim je izzval na opicah malteško mrzlico. S tem je nepobitno dokazal, da povzročata ta bacil malteško mrzlico. Odprto je pa ostalo vprašanje, odkod pride ta bacil v človeški organizem; na to vprašanje ni bilo odgovora tudi zato, ker je bil Bruce odpoklican

z Malte. Šele leta 1905. so učenjaki ugotovili, da se pod vplivom tega bacila sesede kozje mleko, in to je dalo Bruceu pobudo, da se je začel zanimati za zvezo med kozjim mlekom in malteško mrzlico. In ugotovil je, da je malteška mrzlica napadala zlasti vojake in uradnike, ki so pili kozje mleko, medtem ko se ujetnikov, ki kozjega mleka niso dobivali, sploh ni dotaknila. Tako je prišel Bruce do zaključka, da se širi malteška mrzlica s kozjim mlekom. Zdaj, ko se ljudje v sredozemskih krajinah izogibljejo mleka, je malteška mrzlica sploh izginila.

× **Tretji ruski polet v stratosfero.** Iz Moskve poročajo, da bo kmalu dograjen nov ruski stratostat «Osoviahim št. 2», s katerim se hočejo Rusi dvigniti 25 km visoko v zrak. Sestavi novega balona posvečajo največjo pozornost, zlasti pa pazijo, da bo gondola trdno zvezana z balonom, da bi ne zadela novega stratostata enaka nesreča, kakor je zadela stratostat «Osoviahim št. 1». Prvi ruski stratostat je imel to napako, da gondola ni bila dovolj krepko zvezana z balonom, in posledica je bila, da se je med poletom odrgala od njega in tresčila na zemljo. Pri novem stratostatu so znatno izboljšana tudi znanstvena in merilna orodja, kajti prvotna niso ustrezala pogojem tako velike višine. Za tretji ruski polet v stratosfero bodo porabili nedavno izumljeni toplomer za merjenje zunanje toplote. Del tega toplomera, pritrjen na površini gondole, je narejen iz samih platinastih nitk, ki na nje toplota solnčnih žarkov sploh ne učinkuje. Toplomer kaže vedno resnično toploto zraka. Odlet bo nekje blizu Moskve. Čas še ni določen.

× **Brivčeva sreča.** Velika sreča je doletela v Budimpešti brivca Gezo Simona, ki govori zdaj o njem vse mesto. Nekega dne se je zglasil pri brivcu Simonu notar z dolgimi, do ramen segajočimi lasmi in brivec je takoj skočil k njemu s škarjami, češ, da ga bo tako lepo ostrigel, da bo zadovoljen. Notar mu je pa odgovoril, da ne prihaja k njemu, da bi ga ostrigel, temveč mu hoče samo sporočiti, da je umrl neki gospod, ki se je stalno hodil k Simonu strič in brit. Brivca je ta vest potrla, zakaj dotičnega gospoda je imel res rad, saj je bil dolga leta njegov stalni gost. Šele tedaj je notar brivcu čestital, češ, da mu je dotični gospod zapustil vse premoženje. V oporoki je rečeno, da se mu je samo brivec smehljaj in bil z njim prijazen, medtem ko so vsi drugi prežali na priliko, da bi mu škodovali. Brivec je sicer vedno držal britev v rokah, pa je imel mnogo več usmiljenja kakor ljudje, ki so me drli brez noža, je zapisal stavec v oporoki. Zato je zapustil vse svoje bogato premoženje brivcu s pogojem, da sprejme brivec vest o njegovi smrti z žalostjo, preden izve za dediščino. In ker je brivca vest o dobrotnikovi smrti res potrla, je postal naenkrat bogat, ker je bil izpolnjen glavni in edini pogoj.

× **Zvezdoslovec nam obeta konec vročine.** Čudno je letošnje leto. Mnoge dežele je zadela strašna suša in druge prirodne nesreče, pri nas je pa toliko dežja, da smo ga že davno sili. Angleški zvezdoslovec dr. James Scarr pa trdi, da nas kljub silni vročini in suši v mnogih krajih čaka izredno hladno poletje. Ne dajte se varati, pravi Scarr, vse to se bo izpremenilo in ta izprememba bo začetek nove dobe na naši zemlji, dobe, ko bodo dobro služili tvorničarji tople zimske obleke. Naša zemlja se namreč bliža po mnenju angleškega zvezdoslovca zvezdnemu prahu, ki bo zadrževal solnčne žarke, da ne bodo mogli sijati tako močno kakor doslej. V vsemirju so deli, kjer se že dolgo nabira zvezdni prah in kadar pride naša zemlja v tak del svetovja, nastane za njo mrzla doba. Govorj se celo o novi ledni dobi. Zadnja taka doba je bila pred približno milijonom let. Sledila ji je vroča doba. Zdaj pa spet drvimo v zvezdni prah, ki nam obeta novo ledno dobo. Trajalo bo pa približno še 20.000 let, preden nastane ta doba na zemlji. Letošnja vročina naj bi bila torej zadnji pozdrav iz preteklih časov, o katerih bodo dedji pripovedovali svojim vnukom, ki bodo pa živeli že v dobi, ko vročine sploh več ne bo. Edino dobro na takih prerokovanjih je, da se navadno ne izpolni.

Stare zanemarjene rane ^{na nogah} (ulcus cruris) zanesljivo in naglo zaceli „FITONIN“ od naših zdravnikov in zdravstvenih za- vodov vsestransko preskušeno zdravilo.

Steklenica 20 Din v lekarnah. Po poštnem povzetju 2 steklenici 50 Din. Poučno knjižico št. 16 pošlje zastoj „Fitonin“, družba z o. z., Zagreb, I-78. — Reg. pod. Sp. br. 1281 z dne 28. julija 1933.

× Iz ljubezni do žene... V Budimpešti so nekega kavarnarja razburile pritožbe gostov. V novinah, ki so jih gostje čitali, so manjkali pojedini listi, nekateri članki so bili izstriženi, največ je manjkalo modnih člankov. Zaman so natakari ugibali, kdo to počenja. Ker je bilo izstriženih največ slik najnovejših modelov, filmskih zvezd in drugih lepotic, je padel sum upravičeno na ženske. Neki natakari je pa kmalu dokazal, da ta sum ni upravičen. Nekega dne je opazil splošno znanega meščana Badruka, kako je hitro stisnil pod suknjič časopis, na videz je pa posvečal vso pozornost mizi, za katero je sedela damska družba. Neopaženo je vzel časopis in odšel iz kavarne; kmalu se je pa vrnil in sedel mirno k mizi, kakor bi se ne bilo nič zgodilo. Kmalu se je to ponovilo z drugim časopisom. Tako je natakari spoznal, da je zasačil pravega. Poklical je kavarnarja in druge natakarije. Naposled je morala nastopiti policija, ki je preiskala Badrukov stanovanje in našla v njem 17 kg izrezkov iz različnih časopisov. Zadeva pride pred sodišče in kavarnar zahteva znatno odškodnino, češ, da je izgubil zaradi tega 49 stalnih gostov. Badruk je priznal, da je hodil tudi po drugih kavarnah in zbiral izrezke iz časopisov, in sicer samo iz ljubezni do svoje žene, ki je ni hotel izgubiti. Takega dokaza ljubezni menda še ni doprinesel noben zakonski mož.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Ameriška.

V Ameriki mora imeti vsakdo, ki se ženi, uradno dovoljenje. Ta listina se dobi na magistratu.

Na newyorškem magistratu se zgleda krepak fant. Komaj stopi v veliko dvorano, že zasliši osoren uradnikov glas: «Slecite se!» Ko se fant sleče, mu uradnik zapove, naj teče trikrat, kar se dá hitro, okrog dvorane. Ženin stori to, potem pa seže ves prepoten po srajci, da bi se oblekel.

«Počakajte,» pravi uradnik, «plezajte trikrat po tej lestvi gor in dol!»

Tako se zgodi in upehani ženin seže znova po srajci, toda uradnik mu veli, naj hitro preskoči vse mize in stole v dvorani. Tedaj se upehani fant upre, češ: «Če je tako, se pa rajši ne bom oženil!»

«Kaj, oženiti se hočete? Torej ste se zmotili v vratih. Tu namreč preizkušamo gasilce.»

Brž v zakonski jarem.

Žena: «Cuj, možiček, sosedov sin resno snubi našo hčerko, pa se bojim dati mu jo, ker je strašno kratkoviden.»

Mož: «Kar brž mu jo dajmo, kajti ženin z dobrimi očmi bi je ne vzel.»

V morskem kopališču.

Letoviščarka, ki ima 150 kg žive teže, prihiti vsa prestrašena k svojemu možu: «Pomisli možiček, kopala sem se, pa sem naenkrat zagledala, kako plava proti meni morskí pes.»

Mož: «Ubožica, kaj se te ni nič ustrašil?»

Bolno srce.

Bolnik: «Povejte mi odkrito, gospod doktor, kako je z mojim srcem.»

Zdravnik: «Posebno dobro ni. Če se boste varovali, bo srce že vzdržalo, dokler boste živi.»

Čuden bolnik.

Zdravnik: «Kaj vam je?»

Bolnik: «Ne vem, kako bi vam povedal. Jem s slastjo, pijem še precej, tudi ne spim slabo, toda vsakokrat, ko bi moral začeti delo, me spreleti mrzavost na vsem hrbtu.»

Zakonska sličica.

Zakonca sedita doma in žena pravi: «No, možiček, ali smem malo pokramljati s teboj?»

Mož: «Smeš. Medtem bom lahko prečital časopis...»

Mamica kupuje klobuk.

Sinko: «Ali moramo še dolgo čakati, atek?»

Oče: «Ne, Janezek, zadnji klobuk bodo pravkar vzeli iz izložbe.»

Vzoren član.

A: «Zakaj je pa vaš mož brcnil tega psa?»

B: «Ah, že spet je jezen kakor vedno, kadar mora plačati članarino Društvu za varstvo živali.»

Zakonska moža.

A: «Moja žena zmerja zaradi vsake malenkosti.»

B: «Kakšna sreča! Moja žena pa zmerja brez povoda!»

Res je.

Zdravnik: «Na vaši glavi sem odkril oteklino, ki kaže na živčno bolezen.»

Bolnik: «Tako je. Moja žena je tako živčno bolna, da se rada razburi...»

Kuhinjska knjiga.

Potnik: «Ali hočete kuhinjsko knjigo za 100 Din ali drugo za 30 Din?»

Gospodinja: «Menim, da bo druga zadostovala, ker smo slabi jedci.»

Mož brez volje.

Mož na smrtni postelji: «Zenica, čutim, da se mi bliža smrt. Prinesi mi papir, pero in črnilo. Rad bi napisal svojo poslednjo voljo.»

Žena: «Kako praviš? Menda si hotel reči prvo voljo...»

Ne sme se ponoviti.

Ravnatelj: «Zakaj pa prihajate tako pozno v urad, gospodična?»

Gospodična: «Bila sem s svojim zaročencem v trgovini, kjer mi je kupil zaročni prstan.»

Ravnatelj: «Glejte, da se to nikoli več ne zgodi!»

Pri fotografu.

Fotograf: «Zakaj se hočete fotografirati s ključem v roki?»

Mož: «Da bi vsakdo videl, da sem gospodar v hiši.»

Pri advokatskem izpitu.

Profesor: «Gospod doktor, recimo, da vidite svojo zagovarjanko, kako seže tujemu gospodu v žep. Ali boste smatrali to za zločin?»

Advokat: «Ne, gospod profesor, smatral jo bom za njegovo ženo.»

Plemenita duša.

Ona: «Po desetih letih se zopet vidiva. Ali se spominjate, dragi prijatelj, blaženega trenutka pred desetimi leti?»

On: «Ne spominjam se več.»

Ona: «Tokrat ste me zasnubili, pa sem vas odbila.»

On: «Saj sem vedel, da ste dobra, plemenita duša.»

V uradu.

Lepa strojepiska prosi ravnatelja za predjem: «Gospod ravnatelj, bodite, prosim, tako prijazni...»

Ravnatelj: «Obžalujem, gospodična. Ko sem vas sprejel v službo, sem moral ženi obljubiti, da ne bom prijazen z vami...»

Širše obzorje.

Mož: «Ko sva se vzela, si mi zatrjevala, da sem najboljši mož na svetu.»

Žena: «Res je, toda počasi sem dobila širše obzorje...»

Advokat

dr. Fran Irgolič
v Mariboru

ima sedaj svojo pisarno v Cvetlični ulici št. 13/L.

Vabilo na redni letni občni zbor „Ljudske samopomoči“

registrovane pomožne blagajne v Mariboru, ki se bo vršil dne 15. julija 1934. ob 10. uri dopoldne v mali dvorani Narodnega doma potem izvoljenih delegatov.

Dnevni red:

- 1.) Pozdrav in poročilo načelnika.
- 2.) Poročilo tajnika.
- 3.) Poročilo blagajnika.
- 4.) Poročilo članov nadzorništva.
- 5.) Absolutorij blagajniškemu vodstvu.
- 6.) Volitev načelnika, odbornikov, nadzorništva.
- 7.) Izprememba pravil:
- 7.) Izprememba pravil: a) zvišanje starostne meje, b) doba delegatov, c) zavarovanje za doto.

8.) Slučajnosti in nasveti.
Po § 9., točki 10., blagajničnih pravil se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu navzočih delegatov, ako prvi ni sklepčen.

Opomba: Po § 9., točki 15., blagajničnih pravil sme vsak član staviti občnemu zboru predloge, katere pa mora osem dni pred občnim zborom javiti pisмено načelniku. Tak član se sme udeležiti tudi občnega zbora in tam svoje predloge ustno utemeljevati.

160

Za Vas imamo:

Violine . . . 69 Din Gitare . . . 138 Din
Mandoline 95 . . . Harmonike 69 . . .
Tambure . 68 . . . Cramolone 465 . . .

Zahtevajte brezplačni katalog.

MEINEL & HEROLD

tovarna glasbil

pr. podr. MARIBOR št. 104

MALI OGLASI

Dobra oblačila

Vam nudimo za majhen denar.
A. PRESKER, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 14.

Naprodaj so:

mlin na dva tečaja in 9 oralov zemlje za ceno 22.000 Din kakor tudi večje zaokroženo posestvo, na katerem se redi lahko deset glav živine, obenem z živim in mrtvim inventarjem, za dogovorjeno ceno. Prodajalec naslov sporoči uprava «Domovine». 159

Hišico s sadnim vrtom

tik kopališča proda Hvalica, pošta Gorenja vas nad Škofjo Loko. 161

Prodajamo na obročna odplačila švedske posnemalnike za mleko in brzoparilnike za krmo.

Sprejememo potnike.
«Tehna», Ljubljana, Mesni trg št. 25/L.

Pletilne stroje prodaja na obroke Tehna, Ljubljana, Mestni trg št. 25/L.

Viničarja,

veščega vrtnarstva in sadjarstva, oženjenega brez otrok, iščem za malo posestvo pri Zagrebu. Žena se mora razumeti na gospodinjstvo. Plača in ostalo po dogovoru. Irma Caj, Zagreb, Jurišičeva ulica 9. 156

Ali si že član Vodnikove družbe?